GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPT LIBRARY
INDEXING FOR TELUGU MANUSCRIPT

Sl. No.	Particulars	Details
1	Language	TELUGU
2	Material	Paper Mss.
3	Bundle Number	TEL B 0335
4	Work Number	D 1725
5	Page No (From... To)	1 to 47
6	Name of the Work	VEMANA PADYAMULU
7	Subject	VEMANA

D.864 ✓
D.1724
D.1725
D.2124

B. 335
D. 864.

Vemana

This is transcribed from TT 361. being the manuscript referred to as Letter C

Vēmanapadyamulu

D. 1725

౧ శివకాంలకు నరకాంలకు। శివుని కై వి తత్త్వమున తెలియంతామణికిరి। శివలోక
ప్రమధులకును। శివునకు గురునకును శరణు శరణుర వేమా॥

౨ శివు గూర్చి దీపమిడినను। శివమందిరమెల్ల వెలుగ జేయుట నరుడా।
శివరెయురిగాన దీపము। భువనంబులు వెలుగ జేయు భూషణుడు వేమా॥

౩ గురుడనగా పరమాత్ముడు। పరగంగా శిష్యు గణము ప్రాణములం
గురుశిష్యుల లోపలనే। గురి గూర్చిన యత్రివాడు గురుడవు వేమా॥

౪ గురుడనగా పరమాత్ముడు। పరగంగా శిష్యు జీవబంధుర తెలిసీ
గురుశిష్యు జీవసంపద। గురుతరముగ గూర్చిన తడు గురుడవు వేమా॥

౫ గురువనతుదమొదు వెయ్యిది। గురుశిష్యుడనఘు గణము తెంచంచేది। గు
రువెంగాన గజాలరు। ధరలోపలమను జుల్లెల్ల దలపగ వేమా॥

౬ యనబడినాలుగులక్షలు। యనబరిగిన జీవరాసులన్నియు గలదగ। జ
నియించు విధము ధరలో। వినజెప్పి నఘు నుడుతాన వేమనసు వినరా॥

౭ విషయముల బారయు బారయక। విషతూండి నరీతితీవ విధమున
నురితా। విషయష్టప్పు కర్జ జలనిధి। విషయంబుల బారయుకుండ వేమ
ననేకర్స॥

౮ తాదనియప్పిరితోడను। వాదబవగబోక వెర్రివానింవలెనే। చే
రాజేరము వెరిగిన। వేదాంతరహస్యమెల్ల వేమనసు వినరా॥

 వేమనపద్యములు

౯ కప్పను పామును బాలరగ, కప్పను యాపాము ప్రింగి కడుపేడుకతో
కప్పను వెడలగ గాచిన, విప్రు నయా చెప్పు దెలియు వేమన నేర్పున్

౧౦ రత్నమునకు నైదు చీలలు, ఆది కుండమురించిన పుడె నరుగుర్ రత్నమ్
రత్నమునకు నైదు చీలలు, విధితంబుగ నడుపువాని వెదకర వేమా

౧౧ చీలలు నైదుండగ నే, వాలసత కుపైన రత్నము జగములదిరుగున్, చీ
లాకటి యూడిపడినను, వెలెవ్వను తన్ను రత్నము పెదురుగ వేమా

౧౨ మాటల మాటలు వచ్చును, మాటకు నియ్యాడ వచ్చు మ
ణి మంత్రంబుల్, మాటల పొందికె లెరిగిన, మాటలనె ముక్తి
గలుపహింలన్ వేమా

౧౩ కర్మము జ్ఞానికి దూరము, కర్మమునకు జ్ఞానివిప్పు కలియుగ
మంబె, కర్మము జ్ఞానము డెలసిన, నిర్మలులకు గాక ముక్తి నిజ
ము గవేమా

౧౪ రేచకప్రారకె కుంభకె, సూచకె ములజావ దెలసి సుస్థిరమతియై
లోపుబాప్పు చూడజాలకె, వాబాలం బ్రాంబు వదర వలదు
రవేమా

౧౫ నాదంబెరిగిన యోగియు, వేదాంతము లోననున్న విధమెరుగ
నగున్, నాదంబె ముక్తి పదమని, సాదరమున జగములందు బా
టి రవేమా

౧౬ ఆత్మరప్పంచదవిపడి బడి, లక్ష్యలు జపియింపనేల లలితముగ శివా
నక్షవయుగము పలించిన, తత్త్వనాబంధంబు వేడి తగుర వేమా

౧౭ తలపులు మూల పేను, తలపగ గుర తత్త్వమునకు చాటె గధరలో

పలికిన మృతశేవకుడగు, కలముక్తి వెరప్పు బాప్పు గష్టుర వేమా

౧౮ లలితముగ తత్త్వవిధమున, తెలశిన పరతత్త్వదేల తలయును జనుల్, జ
లబిందువు ముత్త్రెంబె, కలయును తుల్లింబె నీటుఘనముగ వేమా

౧౯ నలుగురిదొంగల బట్టుకె, తలగొట్టుగ వలయును కని తామున్నింపన్
వలె విశ్వముల శివారికి, యిలలో శివలయరుక ఫలము నిదిరా
వేమా

౨౦ యిదినాకు వలవదనుచును, వదలక మది లోననైన వసువు పక్ష
మతలే, కదిశివిడనాడ కుందిన, నది గోసంసార బీజమున బడువేమా

౨౧ మాకు నయనలముయుండు, మాకెరుగదు యనలమునను
మనుజులలోనన్, మాకు నయనలముత్రియునె, న
యోగిగాని కానడు వేమా

౨౨ పెట్టించుదు విత్తు బుట్టును, పెట్టుస్నిత్తంబె పుట్టెనె లిమిదలంపన్, నె
ట్టన రెంటనియుందును, బుట్టును యాంచెనిదెలుపు బాసగ వేమా

౨౩ కొంచపు నరుసంగాతము, పంచితముగ వాని వచ్చు సర్వజ్ఞున
కున్, యించుక నల్లులు చేరిన, మంచానకు పెట్టు వచ్చు మహిలో
వేమా

౨౪ మొదలతన మతము తప్పుకె, తుదనె ప్రైరి మతము నైన దూషింపకతా
పరిలుండె కొర్రెకొరకె, ముదము నవరించువాడు ముక్కుడు వేమా

౨౫ పుడుకను బెజ్జము వారగ, పుడుకను దరువంగ నస్థి బాదవి నక
రనరే, విడువక విడతూలమూలెమి, త్రుండరిన విరవాలె స్థిబు
ట్టు తొండనె వేమా

౨౬ మొగవాడైయూడదియై, వగదె గపెరరాని యుత్ట్టి వాయువరపున్

వేమనపద్యములు---

యుగయుగములనరిగి యుంటిని, సుగుణోత్తర యుక్తివసు, జూపర
వేమా॥

౨౬ ఆదిదేవమెస్పిక్షం గులు, పాశదియెం నఖ్ఖన నుపిడప బోవ్రెట నిజ
వైశా, మీదెరిగి ముక్తిదగలక, భేదము జూడంగ ముక్తి బెరయుకవేమా॥

౨౭ నిత్యంబువేనియొడలిడి, నత్యంతప్రదుఃఖపడుదు రధములు ధరలో,
నిత్యాప్రినందప్రపదవిక, నత్యంతప్రదుఃఖపడగనపురా వేమా॥

౨౮ భయము నజ్ఞాన జ్ఞానిధి, భయముడుగుటెతెలివిదానె పరమా
త్మనిదె, లయము నగదేవా ముదె, జయము నగా జీవిదనుబుబా
టరవేమా॥

౩౦ అజ్ఞానశూన్యత్రీము, సుజ్ఞానపెబ్రాం. వాద్ధమనుబుస్ప్రతుల
లరంగా, నజ్ఞానుడు వాల్మీకుడు, సుజ్ఞానె బ్రావ్రదాంచు
బూండరవేమా॥

౩౧ పగలుడుగకైవాప ముడుగునును, పగలుడిగిన బంధ ముడుగుప
డిజన్మములో, పగలుడుగకుచూవా భేదముడుగును, త్రిగుణములు
డుగంగ ముక్తి దిరము గవేమా॥

౩౨ తనమదికపటము గలిగిన, తనవలెనెకపటముండు తగజీవుల
లాశ్మ, తనకపటము లేకుండిన, తనకెవ్వరు కపటులేరు ధరలో వేమా॥

౩౩ నరకులమున బడువారు నును, నరకులమున బెరుగువారడు నరు
డటువిను మా, నరకులమదెంత యను యునన్మా వారకులము నది
రుగువాడు వారుడటవేమా॥

౩౪ మాయల సంసారము నై, మాయలనెతిరుగుచుండు మ
ను జుడులోన్నె, మాయలను దెలిసినంతట, మాయుండె ముక్తి
గల్గు మహిలో వేమా॥

౩౫ మనసును యెరుకయు మరపును, కనిమనిచూడంగ రెండు గలశినపిద
పక్షి, పెనగాని పత్తె మంటె, మనసెకను మాయలాయ మహిలో
వేమా॥

౩౬ బంధులున బుట్టిన బంధము, బంధులను బంధమును బుట్టు బంధు
లును బంధం, బంధులను బంధం రెండును, బంధులందె విద్యావతానును॥
(బ) వ్వ్రముదె లియక, బంధుల నిమడిలా కదలశిన, బంధులందె ము
క్తి బట్టుబంధులురవేమా॥

౩౭ తానే పాలయెరిగి సర్వము, తాషాపెయుదెలిశి యల్లతత్వము తా
నై, తానెరిగి పరిణమించిన, మానవునకు ముక్తి లేదు మహిలో వేమా॥

౩౮ సర్పము దాననిదెలశిన, నిర్వానికిగా కమనసు నిలుపగవశమె
యుర్వెందు నెరశిచూచిన, సర్వము పెదవరము లెదు సవాజము వేమా॥

౪౦ వన్నెలు పరసతి మెప్పిన, కన్నులలో పాపదృష్టి గడియక ముస్నె
వన్నెలు ముసుదా గుడిచిన, వన్నెలుగా జూడవలయు సవాం
జము వేమా॥

౪౧ సుతుపతు లిద్దరు గూడుక, సతి తుబములయందు దాయ యుద్వద్రములలో
సుతు దండెనపాలు బ్బ్రెను, పతియుండిన యుల్లదెరాబుపదన గువేమా॥

౪౨ సుతుపతు లిద్దరు గూడుక, సతితుబములు జూచురెపుడు సంతత
ద్రిష్టినీ, పతి జూచి మీదిమాంసము, సుతుడందులపాలప్రము-
జూచురవేమా॥

౪౩ యుండిన మానుకెరదవిన, యుండిన నందక్రి బుద్ధి యూష్ట్రెనవెల్లా
దండిగలవంశమ్మల్లను, బండారులుండుకదు బుట్టివిరుబురవేమా॥

౪౪ కమ్మాత్మకు దారదుక, నమ్మి యొడయుండు గలుగునా తుడు

గతార్థ. ధర్మార్థధర్మములేర్పడ. నిర్మలమతిదెలియవలయు నిజము

రవేమా॥

౪౫ తలతాకినప్పుడు తలతురు. తలక్రిందై పడెడువేళ తలచరు శివునిన్. పలు

గాకులవలె చూతురు. తలగన్నవిధంబు వేరిగంటిరవేమా॥

౪౬ కనరానిదె పరతత్త్వము. వినరానిదె గురువు నిండె విని కనినస్సైనన్. అ

నరానిదె తలిదండ్రులు. మనరాదవి వేకితోడ మహిలో వేమా॥

౪౭ యెరగక బుద్ధిన తప్పుచు మురికివముని గున్న తను ద్వేషంబు లుగా

దా. యెరుక గలవ్వరు బుద్ధితె. మురలంజన్నింబు లెల్లు మహిలో

వేమా॥

౪౮ తత్త్వలతాంతులతడుపున. సుఖ్యళ్ళవు పిండములు సుగి బుద్ధిరితా

నెపోచెంకిషు నుడెప్పుడు. నిపోచెంకి పోసుడెప్పు డెరుగగవేమా॥

౪౯. విత్తు ను సుము తయు రెండు సు. పొత్తున జనియించి పిదప బారయని

ఖండిగ. తత్త్వజ్ఞానికి కర్మము. విత్తు నువ్వు ముక విడిచి నట్టు విడుచు

రవేమా॥

౫౦ వుడుముండు ను నూరేండ్లు సు. పడియుండు సు పాము కెకవ

దినూరేండ్లు. ముడుగున కెన్నకయుండు సు. పుడమిన పురుషార్థ

పరుడు పుణ్యుడు వేమా॥

౫౧ యేవంకము నసు గలిగితే. యూవంకను యింద్రియంబు లన్నియునే

గున్. నేవంకము నసు గలిగితే. యేవంక తు యింద్రియంబు వెగవు వేమా॥

౫౨ నందన సంవత్సరమున. పొందుగ కార్తిక శుద్ధ పున్నమనాడున్.

విందారు త్రిసేతు బంధన. సుందుసనె కేవరుడే లుసరసునవేమా॥

౫౩ మేకలనేకులుబనగా. ప్రాతటముగనెక తోటతి పసన్ంబెక్రటం

ఆకవులు వేయుబనగా. కోకోయునిప్పెతనన్నె గూసురవేమా॥

౫౪ జీవునిదెలశినదనతా. దేవుని భ్రమ బారలునశ్రద్దేవుడు దలపకనే దే

వుండనివివరించినన్. భావింపగ జీవిబట్టి బయలు రవేమా॥

౫౫ రెప్పలు మూశేము యున్నికే. తప్పు కతనమనసు నందు తత్త్వము చూడ్పే

కలుప్పుడుము తడగగలిగెను. చూప్పు దసపోలుదెలియనుసు లఖ

ము వేమా॥

౫౬ నేనెవడనుతలపెట్టిన. మానసముసబాండమంద్రకము సుజూ

నకకలా. తానబడుడు సకలంబు సు. మానుసగసు గానగ

వలయు మహిలో వేమా॥

౫౭ యొనివిడిదికులు బయలై. యొనిమిడిదికులకు నబుకునె క్రాడుబయు

లై. అనరాని బయలునడుచుసు. ఘనతరముగ గణియుండు గద

రా వేమా॥

౫౮- యెల్లనిసతి యెల్లనిపతి. నెల్లనివికాని విడువనెల్లనివాడుగా

ల్లడుసుగాకధరమే. గాల్లనికినివేరే కలవె కెమ్మలు వేమా॥

౫౯ మనసే బాలప్రాయము. మనసెయవ్వనము నిండుమలయుమదిరు

గున్. మనసు కుమనసెసాంత్రిక. మనసు నసుముదిమెవేదు మహిలో

వేమా॥

౬౦ మనసే మాయా ప్రగమై. మనమనసె మైనగాని మఱిపోనినన్.

మనసప్పగర్వపుష్ప్రగము సు. మనెసునన్నెంటెముక్తి మనసు రవేమా॥

౬౧ త్రిజగంబులు నిర్మించియు. త్రిజగంబుల భుక్తి ముక్తి దేబిన

వేపం. బజవారిరుద్రుడుతానై. భజియింపగ విశ్వకర్మ బ్ర

హ్మ ము వేమా॥

౬౨ యేజాతి దెకెకనెల్లరు. వావపులకు నిందవున్న వాక్యంబుల

వేమనపద్యములు—

చే॥ జూచిన పడుచులు వెరతురు। యీచందంబాయ జగములన్నియు
వేమా॥

౯౩ తలచిన యంతరమి యర్థము। తలచకయుండిన నశూన్య తత్త్వముగ
లుగున్। తలపము తపమా రెండును। తలచకయుండిన తత్త్వము
వేమా॥

౯౪ మనిమనిచి నిచనిప్రాతా। వినగా వినరాని యుక్తి విపరీతనడ
కలే। యునయ శకదవెపెరలెమ్। వినివినిచనిచని పోగపోగ విరివిగ వేమా॥

౯౫ పోతు గుడువనె త్సృవృత్తుండు యుండైన। పోతు నాడుయో
గి యెతు కెనునను। గాన జ్ఞానబారి గానరు యీ తెరువు
విశ్వదాభిరామ వినర వేమా॥

౯౬ పడిపడి మొక్కగ నేలను। గుడిలో శిలలగదియు శిలల గుణములు
చెడునా। గుడిదేహా జీవి దేవుడు। చెడురాళ్లకు వల్లిప్రా
జడరాయకు వేమా॥

౯౭ ఏమె బ్రహ్మంబనగా। పైకల్పితమయ్యె జగము వారలకె
ల్లన్। జ్ఞాతృకంతత్త్వము దెలిసిన। శోకము మోహంబులేని శుభమగు
వేమా॥

౯౮ యుగములు వల్లగబోచిన। తగలకయి నయుగములందు త
పసులమైనన్। పగలేవకగదన కుండిన। నిగనిగము నుకొంతిమ
దినిని లుపరవేమా॥

౯౯ బంధులు నతము వమునదేపి యీ। మందుపై నొక్కెకవేలమదిలో
చూడన్। జందుపై నయదలనను గుసు। నయుపై నను దేపి
చూడనకు వగు వేమా॥

౧౦౦ దేహము వెస్పుయుండె। ప్రాణతత్త్వంబు వెన్నిపొందుగ దెలుసున్।
దేహము బడవికబడితే। ప్రాణతత్త్వంబులన్ని పొందవు వేమా॥

౧౦౧ ప్రేమయము వేరుగదా ల్కైంయు। వదివినవనవి మునను శివునిజేశిన
ప్రాజ్ఞ। త్రిధగా యనికానకనె। ముదిశనదా కంయు నుబ్ర
తుకము నయరవేమా॥

౧౦౨ హరి విధి సురములనులాదిగ। మెరశయు జన్మించి పిదప మేలును
కేడున్। జరమరణము నాళింటు। వరుసలు నెలియింపమాయ
వాసన వేమా॥

౧౦౩ ఈ తనువు నందుబాంచిన। యేతనువులకింతయునును యెమ
మున్ దన్నం। మాతురుగాలాశమారప్పన। తత్రరము నతపసువె
ల్లిదమరగవేమా॥

౧౦౪ తనకున్నదియే మేమా। తనకున్నదియు వంటి వారి సత్తధవెల్లన్। విన
వవెకనవవెనంబె। ననిమిషులకు తెలియరాదు తద్ధర్మము వేమా॥

౧౦౫ ధరగిరి జలధులన్నియు। పరికింపగ ప్రళయములకు ఖస్సంబైతే।
సురలసురలు మునుచనగా। నెరయోదులు నుండగలరు నెవ్వ
లు వేమా॥

౧౦౬ నిప్పును చదువును పొందున్। నెప్పికతానిట్లు మెట్లు నెకపరిమ
రుచున్। నిప్పట్లుంగను ముదియుక। యిప్పిధము నచూడచూడ
నెవ్వరు వేమా॥

౧౦౭ మెట్టినతిట్టినగానే। కట్టిబిగించినను గాని కరికరిశేయున్। క
ట్టిడిదన కుందనమే। దిట్టి మదిశివుని దెలుప దీరదు వేమా॥

వేమనపద్యములు---

౪౮ అనలంబునజనియించును. అనలంబున సలిలమగును ఆకాశము
నన్ గనిపించుపుట్టుతానె. జనతుడులెన్నట్టివారియబేరితమువేమా॥

౪౯ మనసును అనలము రెండును, ఘనమైనంబముదేలియువలశికమలవ
వాండ్ర కెనుపుూ శితెరిబినంతనే, ఘనమైవివారించు మనసు
గానరువేమా॥

౫౦. సర్వముతానని తెలిసిన, నిర్వాణీకెగాక మనసునిలుపనవశమా
యుర్వందునెరశిబూంబున్ పర్వతగువాలందుతనుపుబడవలెవేమా॥

౫౧ వేమనజెప్పినవేదము, వేమనకే తెలుసుగాని యిరుగరుజనులు
లున్, యెరిగినవారికివేమన, యోంకాస్త్రమందుతానుయి
రుక్తైయుండున్॥

౫౨ ఆమటికాంమటకేరుపులు, గ్రామంబులుబెరువ వగవ తెమ్మను
లంతే, తామెందు పొయితిరిగిన, వేమనతాతొండు నేడవెంటనెవచ్చున్॥

౫౩ పుతలనుతొండ్లెమరిపే, రాంకటికిమూండగుబుగుండిప్రైత
టనుపొండ్లె, వకెటంబుట్లకాంబుట, ప్రకటంకృతిమధ్యెజెంయు
సర్వినివేమా॥

౫౪ కులమును ఆబారంబును, గలపురువు పెండరైనగలుడు
రిలలో, కులమును ఆచారంబును, తలగినపురుషుండైన
దారకరువేమా॥

౫౫ యప్పరుజెప్పినవినవలె, వినుచునుమరివేగబడకవివరించవలెన
వివరించి నిజముదెలిసిన, మనుజుడురానేతిపరుడు మహిలోవేమా॥

౫౬ భవదూరుడుశరబంపుడు, శివలీలుడు వెవఘుణకేసి బ్రహ్మ
రుడున్, వటముాలుడు శివతత్వుడు శివమయుబిన్నయుడు సోమ
శేఖరగురుడున్॥

౫౭ తానును ధరలోపడిశి, వేశ్యయునుంచుకొని సరియు వివరింపంగా,
వేసంబధికెంబ్రైనను, వాసరమునవక్క వంకవరసురవేమా॥

౫౮ స్థావరములుభక్షింతురు, భావింపగజంఘుములులను బవరు
విధరుపులున్, ఆవలతములొదామ్మె, తీవరముగతమ్ముదామెతో
దురువేమా॥

౫౯ చంపినపాపముపుట్టును, చంపినపుణ్యంబువచ్చు నర్వజ్ఞనకున్
చంపనుమనుపనుపవేరి, అంపినవిధినెట్లుచంపనవురా వేమా॥

౬౦ నీచులు వినుతులు శేయుచు, యాంచకములతిరిగితిరిగి యలసు
టకంటె, యేబినిందియపనుపుల, గాబినవాండించు నందు
ఘనుడగువేమా॥

౬౧ పిండంబైయుదరంబున, నుండును కొన్నాళ్లవెనక నుండదుసుమ్మీ,
పిండంబుధరణిబుట్టిన, పిండంబై ప్రాణరక్ష పృథివినవేమా॥

౬౨ మహాన్మదుకులానందన తిరుమల శాంతి త్రిలోకబహుమాన్
తీరతామకప్రాపవిత్రంబొవు మాంసపాంపవిమోక్షణం, బ
లహాలహాయిలతామమహాన్మదురసులల్లా, కవెరా వరప
రవేమా॥—

౬౩ మెకడిసతుడెకడి, సుతునెకడిబాంధవులుతనకుయుక్తిబ
త్తులు, డుక్కలువిడివేళల, చక్కటికినియువరురారుసహజమువేమా॥

౬౪ ధరబ్రతెవరుల్లాగరు, పరహితరగరాంజులుర్వీప
దఅ గురుమేల్, నెరయోంధులువీరసగాం, విరివిగమును

వేమనపద్యములు....

వెనుక జూడ వెరవకువేమా॥

౯౪ కమలభవాండములెన్నో। విమలపు సుజ్ఞానులెల్ల వీక్షింతురయా।
గమనంబై మనమందగ। సుమహితపదాండమెల్ల జూపరవేమా॥

౯౫ హరి యజులు తాళధరులట। పురవైరుడె మేటిపాత్ర భువ
నములోనన్। సారయపతిసభయుల్వేరు। గురుతరగవిశ్వైఖర్శ
గురుతగువేమా॥

౯౬ వేమన జెప్పిన మాటలు। సామంబున సకలవేదసారంబగదా।
నమ్మితిపంబాన్వైరివా। యీమహిమలు దెలియకున్నయజ్ఞ
డు వేమా॥

౯౭ తామరపాకును నీళ్ళును వేమరు నంటియుండు బుద్ధివిదకరుశిప్పొన్।
యీమహినష్ట గరాదని। దీమసమున దెలియవేరుదేవునివేమా॥

౯౮ తానేర్పరివైతె తనవిధి। తానైనంతానె తన్నుదప్పించుమెనన్। తా
నెన్నివిధములనుమరి। తానెపరమాత్మమనుచు తలపరవేమా॥

౧౦౦ తననిజరూపము బాధను। తనమాయనెపుట్టినట్టితను
వనిజూడన్। తనలోనె తత్వసంపద। గనువాడెపరమయో
గి గదరావేమా॥

౧౦౧ అర్ఘజాతకునకు దేహము। సగబాలుగజేయువాని బంపిం
చునదా। పగదీర్ప నేరకున్నను। మగవారడు మగువగానె మ
హిలోవేమా॥

౧౦౨ వైరగలుపు గతింటె। ముక్తినదప్పిన వెస్సమోహముగల
బోవెరుబాని శరణ్మైనను। మన్ను వవుదిరివ్యభ్యాపు మహి
లోవేమా॥

౧౦౩ అడుగడుగు వారినదుగుట। యిడినయర్థక్రమసరక్రమసరయీలైన
నగ్గాగడుసుపదియాసుబాలతను। అడిగినదుమార్గగర్వవృత్తి
వరావేమా॥

౧౦౪ కతిమెట్టినమదిమెట్టెను। మదిమెట్టినదుర్గుణంబు మానకపో
ప్పుడే। కలిమది గినమదమునుడుగను। మదముదిగినదుర్గుణంబు
మానురవేమా॥

౧౦౫ శ్రీముఖపతియంశంబన। తామరసభుడుండెనే నితగజను వేళ్లన్
వేమశివభూమి వదివచు। సామజపతివానిభంగిజనురావేమా॥

౧౦౬ కాలములమహిమ దెలియక। ఆలయమువింతె యీలోకు
లముదెలియరు। వారలాయమువాడురయ్యో వసుధలోవేమా॥

౧౦౭ వినుకలికను కలిబాసను। కనుకలినాకాంతగూడ కలయం
బారన్। నను గానప్రేరంబారలు నూపనతరమవరంబులెబు
గదరావేమా॥

౧౦౮ యెదుసతివలపెరుగున। జడుంబడియుండుగాక జ్ఞానాంధకు
నె। అర్థాదిష్టము దప్పి తెడెరుగునె పాలతీపు తెల్లము వేమా॥

౧౦౯ కాలగతియంతవారికి। వాలాయము ముఖ్యులైన వమ్ము
లయరుదె। వేలదిరిగియెతు శ్రేష్టుడు। తెలడెమరాకుమీద
తెలియరవేమా॥

౧౧౦ యెందునుదలచగవేదట। పొందుగపరమాత్మనందు పొందు
బడయునటె। ముందుగతనుదాచెలశివ। సందెపరమాత్మవ
లను జగములు వేమా॥

౧౧౧ భేదాభేదములగుబుద్ధి। వాదంబై జగములందు వర్తించునునా।

వేమనపద్యములు...

భేదాభేదము లెరుగును, వేదాంతియు జగములందు వెలయురవేమా॥

౧౧౧ సుఖములెల్లరెలసి బొందంగ దుఃఖంబు, పుణ్యములు నుపాప
ఫ్రావర్తకములు, మెత్తిమీఁదిదుంగ బోరినవందమా, విశ్లేదా
ఖారాము విరవేమా॥

౧౧౨ రమేనాటికి సుభిక్షము, నానాటికి నిండుప్రేమ నుండిమదిఁ, తా
నెతప్పింబనుచునును, తానెరిగిననాఁడెమోగిధరలోవేమా॥

౧౧౩ అరిషడ్వర్గంబులవే, నరులెల్లనుబ్రతికి బ్రాతికి నాఁడెయసుఖమే, పరవ
సుఁ దెలియనేరక, పరులనుదూషించి(ఖే)మల బడుదురవేమా॥

౧౧౪ తనసంరక్షణ మెరక్షై, మనమునకాఁర్యములు బూనిమాంయ
లబుద్ధిఁ, దినదినము యిట్లుదిరిగిన, తనకును సన్మతి యిట్లుదన
కెనువేమా॥

౧౧౫ దశరథవతారంబులవారి, విసువకేతాఁప్రప్రెపెరిగెవేడుకేపదగా
పసగవిగినసంసారులు, విషయాఁగులమనుటవె(రి) విధము
లువేమా॥

౧౧౬ చిత్రరుప్రతిమలకైవడి, చిత్రమునవివికల్పమరశిక్షితరబుద్ధిఁ, చి
త్రునుదెలిశినవాఁడె, యిత్రరిసుజ్ఞానియుండ్రె యివారము నవేమా॥

౧౧౭ పరమాత్మునివివరింపగ, నరుడాం ఆసురేను వందునతిసూ
క్ష్మము వే, పరికింపనన్నిరూపుల, గురుడైతా వెలయుచుండు గు
రుతుగవేమా॥

౧౧౮ రతివేకముదియును సంగన, రతిగలిన ముదియు ఆశ్వే రత్నముమ
రియుఁ, రతికేళిముదియుపురుషుడు, రతివిరహితగజముము
దిరెరాఁ మహివేమా॥

౧౧౯ వెయ్యారునదుల జలములు, తియ్యకేమరిమున గభావతిష్ఫు బగాదా
క్రియ్యేగులాఁముకు జ్ఞానము, వెయ్యారు జెప్పచెల్లవ్యర్థము
వేమా॥

౧౨౦ విధివేత జరగదనుచును, మదిలోరయేవసు, ప్రైనమనసునగూఁదక, తరి
కెనరియుంపుచుండిన, అదిగోసంసారబీజమనదగువేమా॥

౧౨౧ ఘంబాఁరవంబుమదిలో, వింటెసమర్థ్యక్షితోఁడవిమలపుజాహ్యా
తిఁ, కంఠలోపవి(బ)ంవ్వముగె బంబంగలరు నన్నగెలు, రువేమా॥

౧౨౨ ఘనసారమె అన్నిడెరుకుసు, ఘనసారంబన్నివేనికాఁరణవిద్యా,
ఘనసారమువిద్యాశ్రితే, ఘనసారమెకంటకంబుగలుగురవేమా॥

౧౨౩ కుండలియోగముదెలిశిన, బండాఁటముయోఁగికేలబాలకిపొందుఁ
దండిగయాఁతనువందును, మెండుగవ్రుకముక్తి, కాఁంతమెలగువేమా॥

౧౨౪ విధిక్రీతమందురునన్నియు, విధికివ్విధిలెస్సవెయెవ్వ విష్ణునుతిం
పఁ, విధిరండుఁరావల, విధి(బ)ంవ్వము తలఁతలపవెలయురవేమా॥

౧౨౫ యింద్రియపరవశుడధముడు, యింద్రియపరవశుడుభక్తియ
దమద్యముడాఁ, యింద్రియజయుడుత్తముండుఁ, తేంద్రియ
సమ్మదుండునువహాఁశుడనువేమా॥

౧౨౬ బయలనుబట్టినుబంధము, బంధమునంబట్టుబయలు బ
లెబంధం, బంధముపరమాత్మనిసం, మందమునాఁయంక
వలయుపొందికెవేమా॥

౧౨౭ యిల్లునుయిాఁసంసారము, విల్లునుమిాఁయాయంధం
బువినుముకి గదాఁ, తల్లినుమాఁపంబాక్షేరి, తల్లసుమా
సతులవలపుగదరాఁవేమా॥

౧౨౮ ప్రత్యేక్షముర విబంధ్రుబు, ప్రత్యేక్షము లక్షవాఁయుపా

వేమనపద్యములు---

నియమంబులే ప్రత్యక్షముగా శివేరుపరగగవేమా॥

౧౩౦ తనకెనాడును చిత్తము, తనకెనాడెరవు కెనును జడుడై, తాను
స్వేచ్ఛాట తనువు తు, మానవుడనిచివు కుచుండు మదిలో వేమా॥

౧౩౧ మనసు సుమాయా మృగము సు, మనసు ననె తాచి పట్టి మరిపారనేక,
మనసు సుగర్వపు మృగము సు, మనసు నజంపిన నుముక్తి మానసు
డు వేమా॥

౧౩౨ యనబడినాలు గులక్షలు, ననియొటియాజీవరాసులెల్లనుతా
నే, జనియించి పత్భివి లయములు, ననయము వర్తించుచుండు న
ట నువేమా॥

౧౩౩ భయము నగాదె వామదె, భయముడిగిన తెలివియల్లపాపాత్మ
ని భే, భయము సులయము ను బొందు సు, జయము ను జీవనము
బొందు చుబాటరవేమా॥

౧౩౪ మొదలతనమతము విడువక, తుదనెవ్వరి మతమునైన దూషిం
పక తా, పదిలుండై కోరకే కోరక, ముదమున చరియించు
వాడు ముక్తుడు వేమా॥

౧౩౫ తనలోనెసకలంబులు, తనువులు తానగుట యెరిగి తారక
మాత్రా, తానఘుపరిణామింబున, మానవులకు ముక్తి గ
ల్గు మహిలో వేమా॥

౧౩౬ ఏకంబె బ్రహ్మంబని, ప్రాకృత వైకృత తెలిసి పరిశుద్ధుండై, యే
కంబనిమదిరెలశిన, శోకము మోహంబు వేడు సొరిదిని
వేమా॥

౧౩౭ సకలంబైతా బుట్టును, సకలంబై ఆకటి సరసరస ముగాన
వికటంబై వినిబంధ్ను, అకటా ఆవస్తువు పరందుర వేమా॥

౧౩౮ మృగముల మృగములనడుగవు, తగనడుగవు పక్షి జాతి తమసరివా
రిగే, మగవాడతి గితె యయ్యని, మగవాడా మగువాగాక మహిలో
వేమా॥

౧౩౯ శివు గూంబే దీపమిడిననసు, శివమందిర మెల్లవెలుగజేయుట యెరుదా,
శివయోగి జ్ఞానదీపము, భువనంబులవెలుగజేయు పొలుగవేమా॥

౧౪౦ యాదేహమెన్ని ఘంగులు, ప్రాదియొనఖనను తుదిని బారవు నసత
ము, కాదెరిగి ముదికిదగలక, భేదంబటు మానిముక్తి పరయు
శవేమా॥

౧౪౧ నిండినమనసున వెదకిన, పుండును ఆవస్తు వింత పువములబాతే,
దండిన నిండినపిమ్మట, ఖండింపనె విత్తిగాడుగదరా వేమా॥

౧౪౨ పిండముల సారతారకము, లుండంగా రెండుడౌ కెసెతరశ
దిరిపై, నుండినవెన్నియుడెలశిన, మెండు నిటుబాయవన్నమేలుర
వేమా॥

౧౪౩ ఘనసారము గ్రిడురతెని, ఘనసారంబందవెనిత్రే పడివిడావ్యా, ఘ
నసారము తుములబే, ఘనసారము అందలేని గతియుడువేమా॥

౧౪౪ గంగాయమునలనడుమను, బంగారము తప్పిబోవిబొతిక
యుంకే, సంగము బలిమిగజేశిన, భంగము వెక్కువ ముక్తి
పరగగవేమా॥

౧౪౫ యరగకబుట్టిన తనువు తు, మురికి నిము సగన్న తను ప్రాబు
టకాగా, యరుకగలపుట్టు సిద్ధిన, మరియును జన్మించుట
ల్గు మహిలో వేమా॥

౧౪౬ కడపెనియు బతాలము, యడపగక డుపంగమారు యుక్తిధి
గలమో, విడువిడు జడమతు వెల్లను నడువే తుజనులారముక్తి

వేమనపద్యములు —

నాటుకే వేమా॥

౧౫౬ విద్యచేయు పొందు విద్యచేయును తానె లేక సహజములను ముర్ఖ

విద్యలవిడిగాదికిరియు బుద్ధినబడునట్టి మిడుతెవెలువము వేమా॥

౧౫౭ అరిషడ్వర్గంబులచే నరులెల్లను బద్ధిసౌఖ్య నయగతియును మూర్ఖ

తరుఘుదురు గాకజాంద్రే బెరుగంగా వేరుయుంచుకేని యును వేమా॥

౧౫౮ తనసంరక్షణా రక్షై మనమున తాత్పర్యములు బూని మనతప్ప

మునే దినదినమువని టెలుదికికి నేతనుగనుచు నడచుటచే తద్వ

ము వేమా॥

౧౫౯ తిరివానిమిడుల దిప్పింపగా రాదు వెర్రివాని గుణము వ్రా

ప్రేరాదు వెర్రి పుత్రను బట్టి వేటాడవచ్చునా విశ్వదాభి॥

౧౬౦ విత్తమొకనికిచ్చి వితరణగుణావిరాదు విత్తమొకని కిచ్చివెరినా

డు బ్రహ్మదేవు నిశ్శాతపొందైన శాంతలు విశ్వ॥

౧౬౧ ప్రేదరికమెంత దోషము యెదఖ్యాలకేమందు యిచ్చిరుతె

రుగ్గా వెదజూడగన్నవారు నుతాదనిపేను గను జూడగది

యరవేమా॥

౧౬౨ పసరప్రమాంస ముబెట్టిరియు మసలకేసులు తాను ముసరి

మాంసలజేసెగ శివధన అధరమాంసము కుసుమా

స్త్రీడు బెట్టబరిబెకులవముసు వేమా॥

౧౬౩ మందవిషేరటు నుమానుసు మందేదినసు గలదు మహిలే

పలస్యా మందేదినసు గలగుసు మందేది గనుల గలసు వ

హిలేవేమా॥

౧౬౪ అకుంబన విధమెకి గియు యెతాలము మూల ఖండమెవు

రకుస్వర్గ లోకమలోప విద్వేష్టులు ప్రాకటము గపినవయు సు

పరగగవేమా॥

౧౬౫ కణనిసంకల్పములనెల్ల కట్టిపెట్టి చిత్తమునవె మిదలుపకుత్త

రూఢ్యత్నైవదైయున్న నాంతటి ప్రనుడు దలచ యుదవియండ్రైనప

ట్టమంద్రైనవేమా॥

౧౬౬ తన్నుదెలియకయున్న వెర్రి సత్యహీనాత్ములకు సు

సాబువెర్రి అరుశాస్త్రలుపడునెనిమిదియు ప్రాణా

సంప్రాప్తులుచెప్పెకాంలనిబాటువేమా॥

౧౬౭ తరువతరవబుట్టి తరుప్రనసలంబు తరువతరువబుట్టి దధి

నమ్మతము తలపతలపబుట్టి తనువ్రనతప్పంబు విశ్వ॥

౧౬౮ తరగతరగబుట్టి తనతంబు తెంకవన్నె పెనగపెనగబుట్టి ప్రే

మసతికి ముదియముదియు బుట్టి మోహంబులే భంబు

విశ్వదాభిరామవినరవేమా॥

౧౬౯ బ్రహ్మ మనగవేరె పరదేశమునవేదు బ్రహ్మ మనగబ

ట్టి బయలు సొమ్ము తన్నుదానెరుగుటె తాకతె బ్రహ్మమౌ

విశ్వదాభిరామ వినరవేమా॥

౧౭౦ బ్రహ్మమెత్తిదనుచు పలుమాటలాడెడి దేనమతుల

వెర్రిదెలుపరాదు బ్రహ్మమెత్తి దియుంటె పరిపూర్ణ

మాయుసూ విశ్వదాభి॥

౧౭౧ బ్రహ్మమే విధముని పలుమారు అడిగిన బ్రహ్మ

మదియు దెలియ పరులవశమె ఆదిదేవతులకు నలవి

వేమనపద్యములు--

గాతుండును. విశ్వదాభి

౧౬౩ బయలు బ్రంహ్మమనుచు పరికింపుచుందురు. బయలు యాలతాను
నె బ్రంహ్మమగును. బ్రంహ్మమైననేల పరికింప తత్వమో. విశ్వ.

౧౬౪ బ్రంహ్మవాదులెల్ల బ్రంహ్మంబు యనగను యురశి తెలశియారి
యెుద్దనుండు. ముందరనున్నట్టి ముద్రి కగానరారు. విశ్వ.

౧౬౫ శాంతమానసమున నల్లగాశితల. బాతినున్నవాండు పరమ
యోగి. ఆత్మవాండుముకి అతివేగనైకునూ. విశ్వ.

౧౬౬ తిట్టి కొట్టి బోగతిరిగి మాటాడక. యూరకే నున్నను
సుక్రిమోంద. వాండెపోరపరమాత్మవన్నింపశక్యవా. వి
శ్వదాభిరామవినరవేమ.

౧౬౭ తిరుగవలయు మనసు తిరిగినయుండాకే. యురుగవలయు
మనసు నెరుగుదాకె. తిరిగియెరిగినవాండుదేవుడుగాంబో
లు. విశ్వదాభిరామవినరవేమ.

౧౬౮ లోకను పదిలపరబిలోనివిచారములెల్ల. తరిగివేసువాండు త
త్వయోగి. వెలిప్రాజజేశినవిధిపొందిగారియలో. విశ్వ.

౧౬౯ వెదకవెదకవెవెసారవేసారి తిరిగితిరిగిదిమ్మదిరిగి. బాహ్మ
లాంటలాండు పోరదిమికంబర. విశ్వ.

౧౭౦ యెుకరితోలుదెబ్బ యెునరబమ్మనుజేశి అతింబవాతింబి
ఆన్లూనాంగి తమ్ము నాతింబవానితాం మేలతానరోను
విశ్వ.

౧౭౧ నాతిగర్భముగట్టునరయ నింద్రియమునరాతిప్రాత
బాంతరసముగట్టు. భూతలంబునమనసు బుద్ధినిగట్టురా. విశ్వ.

౧౭౨ నిజేర్ణవివర్తంబు నిఘుతియుస్సనియంటె. పంబలోనివామెల్లభిన్న
మగును. పెద్దలుసురుమంటెపెనుమంటనైతాంశు. విశ్వ.

౧౭౩ ఘంటకోటమోనక నుత్తారికంబుండు. రాజుగాడు
తొడ్డరవృతుగాడు నెంతవానినైన నెత్తిపడగొట్టురా. వి.

౧౭౪ తోంబలోని సున్నదివాకిమాంభులంఠి. తాయమున్నని మతను
లాంఠి. పండుముట్టనీదు పడుబులదిక్కరా. విశ్వ.

౧౭౫ మనసులోని వాని మనసులోనె తెలశి. మనసులోనెనె కనిమ
స్మరించి. మనసుదివియువాండు మహాజ్ఞాతసంబోగి. వి.

౧౭౬ పైంకమైన మనసు ఫ్రాంనేకసర్పైశు. వంకనిలుపువాండువం
శపరుడు. వంకనిలుపకున్న వర్జ్యపాపదవులు. విశ్వ.

౧౭౭ పగలుగాంగ జూండుపాటుంటియా బెలుగు. బెలుగుమాటలు
మాండు బిబరువారి. భీరు పౌంకమాండు భీరుడైయుండు
ను. విశ్వ.

౧౭౮ ఆత్మలోనిధనము అంబనవేసుకె. అరశిగ్గిమెసువాండు అ
ధికయోగి. కూటికిపోవుడు గురుతెరింగినయట్టు. విశ్వ.

౧౭౯ మనసులోపలిమెడవుల్లైసాంపెవవికె. బాలితోంటజేశిబా
లకూండి. బోగినయంత్రి నన్నఫాంయనోంతాలంబు. విశ్వ.

౧౮౦ శాంతివలనెబుద్ధిసాంధింపయూనాందు. నాందువలనబు
ద్ధినలువుబిందు. బిందువలనబుద్ధిప్రద్ధివియూతాన
ముల్. విశ్వ.

వేమనపద్యములు.--

౧౮౧ కాయంబుతోం గూడి కడగియున్నైయుండి కాయంబువిడిచి
నగాండెఱిగియెంశి కాయంబుతోం ముక్తి గతిగనవవెనరుహా॥ వి॥

౧౮౨ కొంగవెండ్ర నిజముగా త్రోయనితానాశ్చి కొంగరావికె మ్మకు
నలనెక్కె రంగైనవెండ్రుడు రాజుతలనుండురా॥ విశ్వ॥

౧౮౩ నాజుకెవ్వెలాశనకనాగినదీపంబు బైబలోంనస్నెక్కెపగిడె
నుండు తెలిశినపెద్దలదేవాంబులట్లుండు॥ విశ్వ॥

౧౮౪ చిప్పలోనబడి నచినుకుముత్యంబా నాం నీళ్లబడిన చినుకు నీళ్ల
గలయు పాత్రమెరగని యీవిబంగారువెయురా॥ విశ్వ॥

౧౮౫ గురుముల్లగించకుంబంబుదేవాంబు ఆత్మలో విమెకర్మమును
సుపట్టు తెలిశిననరునికి దివ్య తత్త్వమె తెలు॥ విశ్వ॥

౧౮౬ దేహగుణముకెల్ల దెలిశినశివయోగి మోహముందు జిక్కి
మోసపోదు యింద్రి జాలకుండు యుండునజిక్కు నా॥ విశ్వ॥

౧౮౭ యింద్రియంబులగె విచిదేకేసుమైసుండి యెరిగి పిదప యె
రగకుండెనేని ఆత్మవాని జన్మాని ఆవునని యుండురా॥ విశ్వ॥

౧౮౮ పారివార బ్రహ్మ లాత్మలో నుండగా నలు తీర్థ
ములు బోవు పెవరికూర్చి ఘెర్రుచంక బెట్టి గొల్లవె
దకినయట్లు॥ విశ్వ॥

౧౮౯ పిండాండమధ్యమున బిందునాత్మజ్యోతి బ్రహ్మాండ
మధ్యమున భానుజ్యోతి దీనిదీనిసందు తత్త్వంబునె క
జ్యోతి॥ విశ్వ॥

౧౯౦ నిన్నుజూచెనేని నిన్ను నుమరుచునన్ను నన్నుజూచెనేని నన్ను మరుచు ని
న్ను నన్ను నుమరువరు నిజయోగిరా॥ విశ్వ॥

౧౯౧ అన్నరసముబాత అలబిందురసముయెవ్వ బిందు రసముబాత బీజ
ముయెవ్వ బిందుబీజముసందు బైదించుబోండరా॥ విశ్వ॥

౧౯౨ తల్లి తండ్రి జావతానావి పూడుకె యిల్లుగట్టుకొన్నయింప
దెలశి కైరి బిండుంగ కొండడిగిన యెట్లురా॥ విశ్వ॥

౧౯౩ పెకుబడువ్వేల తర్కవాదము వేల నేత్రమునసుతోండనుండ
నేని సర్వశిద్ధియగును సర్వంబుతానె యెన్ను॥ విశ్వ॥

౧౯౪ కడుప నిండయుష్టతు కవలంబు గలిగిన పాలవిరాదనెలపా
రుమనున్న తత్త్వమెరిగినవారలతగులుసాంగ్రవాంబింత॥ విశ్వ॥

౧౯౫ పాముతారక విద్యవెరిగినవాంరికె వెదలబడెడు ఘోరవిద్య
లెల్ల తత్త్వమెరిగినవారలతనకు బంతేలరా॥ విశ్వ॥

౧౯౬ అగ్గి నీరుగ జేశి నీరునగ్గిగ జేశి అగ్గివాయుజేశి అమర
గాను అగ్గితానైయుండునతడురావరయోగి॥ వి॥

౧౯౭ ముండువిసజేంచిమూంటకొ మమ్ము గజ్జ మూంటమూంట
మొట్టమొదల దెలశి మూంటమూంటమునశిన తత్త్వము॥ వి॥

౧౯౮ గాలిగాలిన గలశె గగనంబు గగనంబు మన్ను మంటగ
లశె మంటదిర నీరు నీరున గలశె నిర్మలంబైనట్లు జ్యోతి
జ్యోతిన గలశె బూజుపె వేమా॥

౧౯౯ ఆకలుదెగ కోశి ఆవలంబున బల్లార్చి కోశి బిగబెట్టి కోప
మణచి గుట్టుమీరినవాండు గురువుల గురువురా॥ విశ్వ॥

వేమనపద్యములు---

౨౦౦ ఆశకన్న మతిశయంబుగ లేదు, మాంపు నిలుపకున్న సుతము లేదు, మ
నసు నిలుపకున్న మరిముక్తి లేదయా, విశ్వ.

౨౦౧ ఆశలుడిగినపాశము తుంచుగాడురా, ముక్తుడైనగాని క్లు
డుడుగాడు, వ్రతము పడశినగాని మోదంబు లుండవు. విశ్వ.

౨౦౨ ఆశపాశములను అమరఘోటకజేసి, పారవేసినగాని పరము
లేదు, కోర్కెపెంపుల్లాని బ్రతుకులేనియట్లు. విశ్వ.

౨౦౩ ఆశలనెడితాళ్ల నఖిలజంతువులను కట్టుబడిరిగాక నిశ్చల
ముగ జ్ఞానఖడ్గంబునబూని త్రెంపరు. విశ్వ.

౨౦౪ మాంపు వినికికి బట్టు సుఖదుఃఖములు రెండు, పతికి సతికి బ
ట్టుపరగనెప్పుడు సుతులసతులవలన సుఖములు కూరురా
విశ్వదాభి.

౨౦౫ చిత్తమనెడిపేరు శక్తిలమైనప్పుడె ప్రకృతియు నియమించెట్టు బట్టు
నుపిదప, మోక్షమెల్ల వదలె కవుల్ల లైరియాడును. విశ్వ.

౨౦౬ వివేకమని యొతివింత గాంచలిబోంత, ఆవివేకమని అతి అత
వినరికొత విధిచినె యొదిదీపంబునే పట్టు, బయలు లుబేయుప
శమపదము వేమా.

౨౦౭ నీరుబాశకతిగి నిత్యంబు సోదింబి తూడు బట్టమిదాటు
క జుట్టు, యేమిపాప్లుపడుడు దేవా ద్యాంతికి. విశ్వ.

౨౦౮ యోనిలోనెబుట్టి యోనికిపాంపరబి దన్నగుడిచిపిదపద
స్నకట్టి, రొష్టికి లోసాను శన్నెరుంగుడుసాని. విశ్వ.

౨౦౯ చన్నుకుడిచిపిదప చన్నకేంయాశింబి, చన్నులందు ముక్తి చప్పనాయ,
చన్నవిడిచినవాడు సర్వదాయోగిరా. విశ్వ.

౨౧౦ యిసుమంతయోనికి యారెండు జగములు, కంబమొద్దపిన్నిగాబి
నట్టు, పంచబాణుని యిందిబానిశ్రమెడుకులో. విశ్వ.

౨౧౧ యొతగింజవంటి యిసుమంతయోనికి, ఆసపడుదురు జనులు అ
వనిలోన తోయజాక్షులమాయతో యనెవ్వరికి వశము. విశ్వ.

౨౧౨ యోనిలింగముచేత సృష్టింబినవాడు రూపరహితలద్వైతభేదమే
లు, తల్లివిష్ణుప్పెంపతండ్రి యిబ్రహ్మరుద్రాంయు. విశ్వ.

౨౧౩ కాంతయందెయుడికాంత తకేంయాశింబి, గాంశిపదేశనెల
కాంతబాతి, కాంతవిడుపువాడు ఘనతరయోగిరా. విశ్వ.

౨౧౪ యోనిబోనుగజేశి యొమ్ముడలు విల్లుగజేశి, నాలికె మిడిగర నయ
ము వేశి, విటుడపండి తన్న విటుడు విపరమెరుగకే చచ్చు. విశ్వ.

౨౧౫ గ్రామముగూండుగజేశి గుణాముము ప్రలిగజేశి, పట్టుమలము
లదముబాలనింబి మాలలాసనాక జ్యోతిమున్పెంబి యాడరుగా
విశ్వదాభి.

౨౧౬ దేహమనియతియిల్లు డినదినంబును నూత్ని, అతికపాశి
ఆనవుపరబికాప్ర, విడిబిపేరవు కడపటియా జేవి. విశ్వ.

౨౧౭ లోనుబాలకబాండ లోకాంఖరాంమంబు, బయలుబాంతు
బాండుబంధనంబు తన్ను దెలశిబాండ దాంకకేబి ంప్పోంబు. విశ్వ.

౨౧౮ క్రుంతమాంపుతనకుక్రుంతతాంతురుంయాంలు, క్రుంత
యిలుపెడి క్రుంతవిల్లు, క్రుంతమంటడెురయిు కుంబె ననవరు
విశ్వదాభిరామ.

వేమనపద్యములు.—

౨౮౭ కనకపర్వతమున కాపురంబున్నట్టి నిమిషాదిపక్షైన నాశమౌను,
కనకకుండలములు కర్ణనివేదవా॥ విశ్వ॥

౨౮౮ వెండిబంగారువు రెండుకొండలుగల్గి దేవుడేలపేరయెత్తెపెమి
తరి॥ అతడెంతఘనుడైన అడుగకతీరదు॥ విశ్వ॥

౨౮౯ పాలసాగరమున పవ్వళించినవాడు, గొల్లవారిండ్లపాలు
త్రాగనేల? యెదురువారిపెండ్లి యిల్లవారికినాశ॥ విశ్వ॥

౨౯౦ కాశికాశియనుచు కష్టపడనేల వాసితీర్థంబనుచు
వగవనేల? మోసకారులకెల్ల దూరకనాంచరాకాశి॥ విశ్వ॥

౨౯౧ కాశిపోయెవాని కష్టమేమనిచెప్పు, బావనేర్పుగలిగి కిటక్కనేసి
నెలతకునగమిచ్చు నెలనీరువేయునుచేసా॥ విశ్వ॥

౨౯౨ కాశికాశియనుచు కనకత్రాగుబోదురు. అందుగలుగు
దేవుడిందులేడె? యిందునందుగలుగు వాదరయంబులైనతే
విశ్వదాభి॥

౨౯౩ బ్రెంతగనుచూయిన వుకసింహ్వముగాదు, కాశిపోయిన
వాడిగజముగాదు, వేరుజాతివాడు విప్రుండుగాదురా॥ విశ్వ॥

౨౯౪ రాళ్ళగుళ్ళుగట్టి రంగైనశిలనిల్పి పుష్టిచేతురు నరులు కబుద్ధి
మాని శిలలలోననేముంది జీవులలోకలుండు॥ విశ్వ॥

౨౯౫ శిలలప్రతిమలకు చేశిచేతకెంట్లు పెట్టి మ్రొక్కు కుటిలబుద్ధి
మొఱ్ఱలాలు వారలయముందు బ్ర.హ్మ విలుండుబదెలి
యరు॥ విశ్వ॥

౨౯౬ రాతిప్రతిమలదెవ్వు రమణనింట్లాంబెట్టి పూజసేతు

రునరులుబుద్ధిమాని, పరగపూజకంటె భక్తియెపలువురా
విశ్వదాభి॥

౨౯౭ పాషాణములుదెవ్వు పరగంగ గుడిగట్టి బలకిశిలలకాంత
కాంచునేల? శిలలకావనకాంచఫలమేమిగద్దురా॥ విశ్వ॥

౨౯౮ శిలలప్రతిమలుబాత శిష్యులకు శిష్యవరైతే మమ్మెంబుదెలియ
కవుతవములంటె॥ విశ్వగురుని తులవమురేపు టికివిడివిరా॥ విశ్వ॥

౨౯౯ ఆర్కులవెంట అడవులవెంటను, కొండరాళ్ళవెంటగాదవ
తేల? ఉర్వీదయమందుశివునియుంచు తెలియరా॥ విశ్వ॥

౩౦౦ అరుతలింగముగట్టి నడిగాననకేకే? పర్వతంబుమోపిపాం
మరుండు. మునిగాననమునె మూఢుండుయుగాంక,
విశ్వదాభి॥

౩౦౧ అంగమందులింగమతిశయంబుగగట్టి లింగభక్తిమదినిలే
కయున్న, దొంగశార్దుమెడనుదొంగగట్టినట్లురా॥ విశ్వ॥

౩౦౨ పొంకుండలింగా నిపెంపింబెంబింభ కట్టివేయనేలకల్ల
జేశి? అఖిలకర్మలకును ఆతారమెపాత్రు॥ విశ్వ॥

౩౦౩ తన్నుతానెరుగడుతా నెప్పిరికిగురువు, పాలుమారికి
రుగుపనసక్రుడురు తానుకుపీనకుకట్టుబొలింగంబు॥ విశ్వ॥

౩౦౪ గురువితానైతెనువారునితెలుబాబితె, బ్రహ్మలోకము
పారజుట్టె, శిష్యునిచేబట్టిపెతిలబాపురా॥ విశ్వ॥

౩౦౫ గుగ్రెలుపడివేలుగూడున్నపోంటను, తల్లినెరిగిపమ్చుదా
నిక్రదము, పరవుదెవ్వగనెరిగి భక్తుండుజేరురా॥ విశ్వ॥

వేమనపద్యములు——

౩౬౮ గడ్డాలు మీసాలు తరవెఱ్ఱి కొరిగించి, మెడ్రాలు గొంపలే మిట్టిపడగ
తగ, బింబ్రాలింతె కాక శ్రీవైష్ణవుండురా. విశ్వ॥

౩౬౯ వేషభాషలెరిగి కాషాయవస్త్రములు, గట్టితేనె ముక్తి గలుగు
నెట్లు, తలలు బోడులైతె తలపులు బోడులా. విశ్వ॥

౩౭౦ గొరిబ విడిబినవాని క్రొంతెట్లు ఆశంబు వెఱ్ఱి జేశి వారు వెల్లద
రిమి, తరుణులయుడల తమగోంఖయి డుదురు. విశ్వ॥

౩౭౧ గొరిబవాంతలు బెట్టి క్రొరితాము మనులంబు, మనుసు లారె క్రొత్తలు
వానరేరు ఆదేవి యుక్తలి ఆశమిలో దాక్క బి, విశ్వదా॥

౩౭౨ కావి పంబలు గట్టి కడు యోగివలె నుండి, వెనకరాగాడు
ల విడువవేడు తుదరతిరుగువారు డెర తెలుస నార్యశి,
విశ్వదాభి॥

౩౭౩ బారడేశి జడలు భస్మాంగధారులై, వున్న భుతోరడనుమా
రుమలయు, ముంజి కోంకవెల్లగెం జిపోల లలుమనో, విశ్వ॥

౩౭౪ కరకతగారియలు దిని కచ్ఛిదంబులు గట్టి, తాంత విడిచెదెల్లి
తాని గుణము, వెంపలి వెట్టుతు వేమ గట్టెట్టు, విశ్వ॥

౩౭౫ తూడుబీరకు బాని గూళపంబల బడనూ రొతుల తెల్లి
బిచ్చమెమి వాని గితాంయద్రి లిబాశిన దోషంబు గాదా
లు. విశ్వ॥

౩౭౬ వైదలబన్ని నయుట్టి వేగుల వేషంబు, మనసు తల్లషం
బుమానవేడు ప ట్టుమీద గొట్టు భుజగంబు వబ్భునా, విశ్వ॥

౩౭౭ జడలు గట్టుబెల్ల సన్యాశి యుగుచెల్ల, రొయుడలు విరు
కుడ్రనె బియోగమెల్ల, ముక్తికాంత కును ముద్దాడుద్రుర
తురా. విశ్వదాభి॥

౩౭౮ జననతాలమందు జందిత్రాళ్ళను వేవు, తల్లి మెడకు వేవు తనకు
నేల, నడుమవడుగులంటె నగుబాటుగాదకో. విశ్వ॥

౩౭౯ వృత్తి కుండ్రుండు వృత్తమెరత్తవుడెట్లు, సతి కిసుండ్రవ్రేం
బుసర్పిదానె, తల్లి కుండ్రురాలు నెట్లు బ్రాంవృడూ. వి॥

౩౮౦ బడుగుబారంవ్వలు కూడిలొ డుగుమంత్రము వదరి, వడు
గు జేసి మండ్రు మిడిశిపడును, కడుపు తాలి నతాంతి తాపు
తావు న్నెట్లు, విశ్వ॥

౩౮౧ గౌతాంతి పశ్ములందు కడుహీనవందా శతాంకిపశ్ములందు గుడి
యనిందవ్ర, తాంతి కన్నము బెట్టి కడలభక్తి, మొఱ్రకెరలు. విశ్వ॥

౩౮౨ తాంకమాను విూద కడుపేరుమంచుయాం జ్జలు, పారి తూరాజు
తోనుబుట్టినారు, మైకపోరతులకును మృత్యువైనట్లురా,
విశ్వదాభి॥

౩౮౩ మాలమాలగాడు మహిమీద రెండాడు, మాంటుతెరల
గువాడు మాలగాకె, వానిమను జుతన్నవాడె పోపెనుమా
ల. విశ్వదాభిరామ॥

౩౮౪ మాలవారింస వముదినుమహిమీద జనుల్లెల్ల, కొవ్వు
బిందు రొక్కకులముగాదె, కులములరయ నేల కులమురశి
మూడలు. విశ్వ॥

౩౮౫ మాలవానిజూబి యెూల నిందింపంగ, వాడుతా

వేమనపద్యములు....

నుయాండ్ర, పతితపమో వానితో బలికెడివానికిలపెద్దదోసమి॥

౪౫౬ లంజెలంజెతాని లాగులు తెలియాడు, లంజతల్లిగాని లజ్జగదు
కు, తల్లిబియున్న లజ్జతగనెదోషంబు, విశ్వ॥

౪౫౭ జారకాంతతోడ సంసర్గ జేసిన, మాతువచ్చు నిదెతెంత్రై
నైన, దాంక మరుగవలయు బుజ్జనుండైనను, విశ్వ॥

౪౫౮ భక్తిగలిగి లంజపలువారువచ్చిన, భక్తి తాదుతాలమెత్తి
గాని, మిత్తి జెప్పేనయిల్లు మింగకపోవునా, విశ్వ॥

౪౫౯ కదుపు నిండ కేసవు వంపలురె పెట్టక, వస్త్ర బుట్ట నియదు తెనిబ
కైరె, అంతకన్న వారకాంతలు వేరలేరు, విశ్వ॥

౪౬౦ పదుపు మరిగిన లంజ పైడాసపడుగాక, మాటలవలలు నెవా
ఫుదాక, కురతనెర్చిన బిరి నాకితెవెఫ్పునా, విశ్వ॥

౪౬౧ విటుడు విశిఖరా శివి డిబినలంజను, జేదవిటుడు జేరిప్రీతి
యు మజేయు, కుడిచిన విస్తరి కుక్కలు నాకవా, విశ్వ॥

౪౬౨ స్త్రీలు గలిగినమాటు వల్లాటములు గల్గు, స్త్రీలు లేనియట్టి
బుడ్డి బోవు, స్త్రీలు మెరకు నరులు బిక్కు మునిగిరయాని॥

౪౬౩ రెటురపాతదాని యెపాటబరాబున, వెర్రి బట్టు మిడుల వె
కిబుట్టు పలు విట్టి నవ్వితె పట్టురా భ్రాంతంబు, విశ్వ॥

౪౬౪ తొడల మెరుపులు జూచి పొట్ట కుచములు జూచి, వంతె
కొప్పు జూచి వగలు జూచి విటుని మనసు రిసట్టు విరళ
కి గానపండు, విశ్వ॥

౪౬౫ చెప్పు బలుపములు గన్నతు చకుంభములు గన్న, చెప్పరాని దొంటపవిమిగ
న్న, ముప్పిరిగొను నంపుక్రె మునికైన మోహంబు, విశ్వ॥

౪౬౬ అన్నమదమువలన అతివేలుపురుషులు, యెప్పరిగి మదనుడెవ
నంత్రై, అన్నముడిగినవెనక అతడెందుబోవునో, విశ్వ॥

౪౬౭ కూడు గుడిచి బలిసి కొంబిన్న నమను జూంటు, అదువారి గన్న నెట్టి
తగులు, అన్నరసము యొదవి కతిమదంబుగుసుమ్ము, విశ్వ॥

౪౬౮ ఆలురంభయైన అత్యంతశీలైన, జారపురుషుడెల జారముల్
మాలవాడుకుక్క మరిగినబంధమో, విశ్వ॥

౪౬౯ మగడు మన్నడైన మంచి తాను పరస్త్రీ, సమరాజముల మాను
జారకాంతపాలు దాగినకుక్క బడుగులతుబారదా, విశ్వ॥

౪౭౦ హీనగుణము వారి యిల్లు జేరనిచ్చిన, వారినివదల్చియంత
వానికైన, యింటికదుపు జెప్పియిట్టుట్టు కొంరదా, విశ్వ॥

౪౭౧ తాననాని పొందు కలశివరింబున, వారినివల్చియంతవా
నికైన, తాటకించవాలు దాగినపండమో, విశ్వ॥

౪౭౨ యంతబడుపబడి విరెమనెతివిన్నాను, హీనుతన గుణం
బు యరాం లవమాను, బె గుపాలగదుగ బోవునా
మలినంబు, విశ్వ॥

౪౭౩ యరుకేనివాడు యెమెము చదివిన, చదివి నంత నేపెసదుణంబు
కలిశితామకలశెన కూబుర్గంధవి, విశ్వదా॥

వేమనపద్యములు..—

[illegible] చదవినాతనికంటె బాకలాంతడు మేలు। శ్రీ వాంముదేవరకంటె మేకు
మేలు। సకలదేవరకన్న సర్వేశుడే మేలు విశ్వ॥

[illegible] నేరుపెట్టు నెత్తి గానగలేదు నెత్తి లేనున్నది నెరయమేలు నెత్తి
నెరికిన జానమునెత్రి తెలంగాదు రా విశ్వ॥

[illegible] తానే రాడు కన్నాళ్లు వేచ్చలు నేరియగానదు నెత్తి మా
దతన్నగానగలేదు తత్త్వమెరుగుసో విశ్వ॥

[illegible] పుట్టుంక మొదలుగాను పురుకేతాలంబు। పరువేడు కత్తి
పాంచగాక। ముదిశిన ఫలమేసు ముదమున దన్లుబోవి॥

[illegible] యెన్నియెన్ని ప్రాంజనెన్ని జేశినమి భక్తి లేనిప్రాంజఫలిత
ము లేదు। పరగ ప్రాంజకంటె భక్తి యెపలముర విశ్వ॥

[illegible] వ్రతము లెన్నియైన వత్తిచే తేకాని। ఆత్మ పాప నలవిగా
దు। ఆత్మ శుద్ధి పాప నతడు పోరియెంగిరా విశ్వ॥

[illegible] ఆభవ ననుభవంబు అంత కంత కుభక్తి సంభయంబువల
యుసాందులకు నుబంతదీపము లేకనే కలబాయునా విశ్వ॥

[illegible] ఆంతరంగమందు ఆభవుని దెలశి। తలప తలపముక్తి
లప్పగాక। బాం। వాంగ్వమందు శివుని పాంటంబి నిలుబల
రా విశ్వ

[illegible] మాయ లేనెప ట్టి మాయమానె పెరిగి। మాయచె లి
యలేని మనుజుడేల। మాయదెలశిన వాడు మహిం బిందదేవు
డౌ। విశ్వ॥

[illegible] మంబుఖుట్టిన సోమ్ము మంబలోనె దింబు। మంబుకుండలోన మరల
మంబు। మంబుకుండలోన మరుపే లపేశరా విశ్వ॥

[illegible] మంటమానె పుట్టి మంటలోనె పెరిగి। మంటయొడలి వాడు మింట
కెగిరా మింటగలుగుసుసుఖముమంటనుకేదురా విశ్వ॥

[illegible] మిన్న మన్నగలశె మన్నమిన్నగజేశె। భావింబచారిత పరమయో
గి। మన్నతాన్నైయుంబు మాయకునెడబాసి విశ్వ॥

[illegible] శుక్ర నందలముల గూర్చుండ బెట్టితె। నె క్త మనసు తొండ
కపేదు। ఆత్మనిలుపలేడు అజ్ఞానబుద్ధి విశ్వ॥

[illegible] యెవ్వరెవ్వరికుణావ ఱెమున్న వానవు। భక్త బాయరా
దు కుక్తతో కు। సరిదిబడ్డలు గట్టుభక్తనైయుండునా విశ్వ॥

[illegible] కూడు జట్టుకున్న కుక్షిలేపోలనాంబు భక్షింపబుండు నుకు
క్షిమలముకూడు విడిబి మలము గాని యున్న ముక్తి విమి

[illegible] కడుపులేని మలము కష్టమైయుండగా। అంత కన్న కీడె
అన్నరసము వృత్పమయరగని మనుజులుపవాసము
దురా విశ్వ॥

[illegible] వృత్తపవాసమున్న తడు వ్రారపంబియై పుట్టు। శిలలకు ముముక్తి
ని జీవియుడు ను। తపశిద్ధి నవాడు దారి జెర్రై పుట్టు
ను విశ్వ॥

—వేమన పద్యములు—

౨౯౧ ముగ్గురి నెరగ నస్త్రిమారలంబు నెరిగిరయు, ముగ్గురిలోనెవ్వని
ము నువ్వు భాష పరగజింపారయ బుబ్బు, తెవెతు రా॥ వి॥

౨౯౨ ముసుపటదె వల్లము నుగవేగమె తెల్లు, వెనకటదె వెల్లవెల్లగా
త్రిప్పుబల్లరదె వెల్లవెపు తెరానెత్రెరాటి. విశ్వ॥

౨౯౩ తాని తిండి నీరు తడుదాడిగా వేసె, ముగ్గురుమూర్తుల
ని గినారు నరులు యాండె వండె నగుబారుబుగారు బురా వి॥

౨౯౪ ధారధరపుత్రయాషణాత్రయము నెటు, మోవారజలరా
శిలోపలము నిగిరయున్న, జనుల నెప్పెంగి మోవ్రంబు జెం
ద నెట్లు పదార్థముడు పంగరారగంబు బరియు వేమా॥

౨౯౫ మాండు యాషణములు బోడిమి జదరక్షిత్ర వేలనిలు
చు వెుత్ర ముగస్థిత్ర లయము గాక ముక్తి లబేకూరును॥

౨౯౬ మానిలోని యగ్నిమరికుండగా వెల్లి, ఆగ్నిలోనిమా
ని కలవిగాడు, మానిలోని యగ్నిమరియండదనం
సారెత. విశ్వదాభి॥

౨౯౭ కన్నులందు మదముగప్పి తానగరాదు, నిరుడు మొంద
టె డు నిన్నె మున్న, తనువు విడిచెనవారు తనుతన్న ఆల్లు
లశె. విశ్వదాభి॥

౨౯౮ (బ)తుకులన్నియు మాయ భవబంధములు మాయ,
మమ్మెజ్జు దడువాడు మాయదెవిఅషతె వియనియశ్రేడు

మాయదెవిల్లుపొండాయ. విశ్వదాభి॥

౨౯౯ తన్ను గన్నవారు తాగన్నవారును వస్తుటయు నుతనతు సాంక్షి
గాదె, బ్రదుకులేమితమకు బ్రహ్మకల్పంబులా. విశ్వ॥

౩౦౦ తానెవ్వని గనెవ్వరు తనవారలెవ్వరు, తెలిసితెలియగలేరు తన్న
రులు పిశిదారియప్పరుడు బద్ధతెగానరరా. విశ్వ॥

౩౦౧ బ్రహ్మ వంటివాడు బ్రహ్మాంగంబు నొందదా, మదను వంటివాడు మం
టగలసె, బ్రతుకులేవిమితమకు బ్రహ్మకల్పంబులా. విశ్వ॥

౩౦౨ సంధ్యావార్చనగనెమి జపమునారయగనెమి, వేదశాస్త్రములం
దువలశనెమి, పణతినాకనువాడు బాపడుగాడయా. వి॥

౩౦౩ యెల్లిరెప్ప నేడు యేలాంటుమన బ్రతుకు ఆనుబు నున్నవా
డు ఆత్మకేవెరి, శివుడు బారకేత్రంబు తింపనేలరా. విశ్వ॥

౩౦౪ తల్లితండ్రి జావతనయుండు నేడ్చును సుతుడు జావనాలు
వడుడు, తన తుత్వారత్నవశము గాని తలుగడు మోహంబు॥

౩౦౫ కవి గె న్నెయుండు కలుగక తయుండును, కలుగ నటియుండు కవి
గయుండు, బ్రహ్మ దేవుని విధి భాసుర విధ్యారా. విశ్వ॥

౩౦౬ బూడిదె పూతలు భుజములపౌత్రులు, వాలు కలింగాలు
వరుస మతము, లిక్తదనె తాని ఆత్మకదయాండదశ్రైా. విశ్వ॥

౩౦౭ షైరరిముద్రలకే వెరుంగకవేసె, వాడులారా డుబు బ్రహ్మా
వాదిబస్త్రి, తాంత్రిపట్టినాలు కతుదనెల్లు గూరయురా. వి॥

వేమన పద్యములు......

౩౦౮ అప్పు వేసుకున్న అత్తెకు పేరు పెట్టి తమ్మ దిన్నమి కులదానసుక్తైన(వా)
తకెన్న నవల వప్పునా పదవులు॥ వి॥

౩౦౯ భస్మ దూషకునెల్ల భస్మంబు పాలయిరి॥ మంటి దూషకులెల్లమం
టి పాలు॥ దూషణాఫలమెల్ల తెండనె తల్లెరా॥ వి॥

౩౧౦ విష్ణు దూషకునెల్ల దీక్ష్యాంతి పాలయిరి॥ వాదమేల దేవభేద
మేల॥ తిరివి శివభక్తులు తిరుమన్నపాల్లైరి॥ వి॥

౩౧౧ లెస సుదర్శనలు వేషంబు వెరికెరి॥ శివదూషకులెల్లను
వేచు॥ రంకు బొందిబాబిరంతాంది నష్టులయా॥ వి॥

౩౧౨ ఆదవిదరిగినవేడు అత్తాశము నవేడు యుదపతితేథ్రా
మలందువేడు యెముకలు శుద్ధి జేసి యెముకను నిజూదరు॥ వి॥

౩౧౩ నీళ్లమును గనెల నిడులు పెట్టుగనెల॥ మెన శివేళ్ళు లకునుమొ
క్క నెల॥ పాయరాని శివ్వదు ప్రాణనాపత్రాబాలు॥ వి॥

౩౧౪ జీవాత్మతా నున్న స్థిరము సుగాన నకే॥ తిరుగు జీవాత్మ
యస్థిరము నిమ్మి॥ స్థిరమస్థిరంబును తెలియు జీవితము కి॥ వి॥

౩౧౫ తనువు యున్నవరకె పొమ్ము తనది నివేశింప॥ ధనము యున్నవరకె
సొమ్ము దాంచుకొనగ॥ ప్రాణమెప్పరికె సొమ్ము పాయకుండ
గనిల్పి॥ వి॥

౩౧౬ భూమి తనదని మెన్న భూమి దేవియు నవ్వు దానహీనుజూ
చి ధనము నవ్వు॥ కదనపిరికి జూచి కాలుండు నవ్వురా॥ వి॥

౩౧౭ భూమి పేరు వలన పుణ్య స్థలములాయె॥ వెలయురాళ్ల పేరువెల్లు
లాయె॥ నికిల పేరు వలన స్థలతీర్థములాయె॥ వి॥

౩౧౮ యెరుపాటి యువతికె గసిన పురుషుండు పట్టు సరకుగొనకపోవు
కరణి॥ యోగపురుషు తెలయెముకలు పాటియరా॥ వి॥

౩౧౯ యింత నాటనుండి యేమి నమారంబు బావిమిబాత జిక్కె వెన్నెల్లకైన
తన్ని దండ్రపుత్రదారాదులను పేర॥ వచ్చి సాంతి బొక్కి పడగనేమి॥

౩౨౦ బ్రతుకు నిత్యమనుచు పదురుచు ధరమీద॥ విర్ర వీగువారు రువరి
వారు॥ ప్రాణములందు యము నిబావికి యులు సుమీ॥ వి॥

౩౨౧ కులములేన నెక్క గుణవంతుడుండెనా॥ కులము వెలయువా
నిగుణము కతన॥ వెలయు వనములేన మలయజము నట్లు॥ వి॥

౩౨౨ గుణవంతులున్న క్షేమముకత్తనగుండు॥ ~~వి॥~~ బికతటంబది
ప్పబలగుమందు దేవి యున్నట్లు దివ్యమూరినయట్లు॥ వి॥

౩౨౩ భూమి మీద పుణ్యులు కేకుంటే॥ భూమి యుట్లనె గడుపా
గలుగాక॥ ఆంతతరుచుకవేరు అచతాదకుగాని॥ వి॥

౩౨౪ తత్వవాదులు గలరు తరుచుగా భువిలోన॥ తత్వమెరిగిన
వారు తరుచువేరు॥ తవిగిరె ఆధాంతసంశరాదుపాలి॥ వి॥

౩౨౫ మంచివారు వేరు మహిమీదవెదకిన॥ కష్టమెంచకైన కలరు
జగతి॥ పశిది మురత దుగాకపదడెంత దురతదు॥ వి॥

౩౨౬ అల్పుడెంచుబల్కు ఆడంబరముగాను॥ సత్త్రివతుడు

వేమనపద్యములు.

బలుపుసపముగాను, కంబుపోశి నల్లుకొనకొంబుపోవునా. వి.

౩౨౭ తప్పు లెంచువారు తండోపతండాలు. ఉర్విజనులకెల్ల నుండు తప్పు. తప్పులెంచువారు తమతప్పు లెంచరు. విశ్వ.

౩౨౮ పరబ్రహ్మసూత్రంబు బట్టియుండంగాను. రుషులగోత్రముకూడియుండునే. వనములోని కోతి వసుమతి నడుపునా. విశ్వదాభిరామ వినరవేమ.

౩౨౯ తగముబూడమంటె కలకన్న కష్టంబు. నడుచుకాలమంటె నమ్మరాదు. ఋణములోన బుట్టు సంసారమేలరా. విశ్వ.

౩౩౦ కోతిపట్టి తెచ్చి కొత్త పట్టము గట్టి కొండముచ్చులెల్ల గొలిచినట్లు. నీతిహీనునొద్ద నిర్భాగ్యులుండురా. విశ్వ.

౩౩౧ పాలుపెరుగుచల్లపాశంబునెయ్యైని. పాలనెప్పుట్టెనోపు బలముగను. పాలవంటికులము బ్రహ్మంబువేసెనో. విశ్వ.

౩౩౨ నారాయణనవద్దు నమశ్శివాయనవద్దు. మేలుమేలనవద్దు మెచ్చవద్దు. కొంగువిడిచి కాసు కృష్ణార్పణంబనా. వి.

౩౩౩ తనయున్న దమ్ములు దానంబు సేయక. తనకుగలుగుననెడి దనుజవైరి. తనయుస్సాకొయ తనకాలు నొచ్చునా. వి.

౩౩౪ యింతకంత బూనబ్రహ్మైశ్వర్యమన్న. పెన్నులేశమునకు బోయినతడు. అన్నదానము వేల మరిదానములు లేవు. విశ్వదాభిరామ వినరవేమ.

౩౩౫ చదువు నేర్చినవారు సాము నేర్చినవారు. నెయువిద్య

బుద్ధి నేర్చువారు. బంగారుగలవాని బానిసెకుడుకులరా. వి.

౩౩౬ చదవచదవచదువు సభలందు రంజిల్లు. పెనగపెనగ సతికి ప్రేమ ముద్దు. వినగవినగమాట విశ్వాసమైయుండు. విశ్వ.

౩౩౭ అనగ అనగ రాగమతిశయిల్లుచునుండు. తినగతినగ వేము తియ్యనైయుండు. సాధకమున పనులు సమకూరు ధరలోన. విశ్వ.

౩౩౮ మాటవినని యాలు మగనికి మరగాలు. వారపడిన పాము వంటి ఉగ్రపాము. తనకుగానియాలు. విశ్వ.

౩౩౯ నేరుపుగలవారు నేరజాణలగువారు. విద్యలున్న విప్రవేగువారు. పంచబాణునియింటి బానిసెకుడుకులరా. విశ్వ.

౩౪౦ ఆలుమగనిమాట ఆజ్ఞంబు వచ్చినా. ఆలుగాదది మరగాలుగాని. అత్తయాలిని విడిచి ఆడవినుండుటె మేలు. విశ్వదాభిరామ వినరవేమ.

౩౪౧ ఆలిమాటలు విని అన్నదమ్ముల బాసి వేరుబోయినవారు వెర్రివారు. పుత్రతాతల బట్టి బోందావలెదునా. విశ్వ.

౩౪౨ అత్తమామ వచ్చె ఆలి జన్మించె. ఆలిమొగని పుట్టె అలియసుతుడు. పుట్టిబడుచుకింత పుట్టె వామేలనో. విశ్వ.

౩౪౩ కనకంబు మీదైన కరితల మీదైన. వేనివాడు దమి వేనివాడు. ప్రొండి వేనివాని వనితంప శక్యమా. విశ్వ.

౩౪౪ యెరుకలేని రాజు నెన్నాళ్ళు గొలిచిన. బ్రతుకులేదు వట్టి భ్రాంతిగాక. గొడ్డుటావుపాలు గోరినా యిచ్చునా. విశ్వ.

౩౪౫ యెంతచూచి దరిగియేపాటు బడినను. వెంట వచ్చెనని నంబ

—వేమనపద్యములు.—

నిండుండు నియముడు భూమి వింతలైతే పుణ్యంబు వింతౌనె. విశ్వ.

౩౪౬ పిల్లియు లుకనేబట్టి ప్రియము తోనుండంగ, అదియు గాక్షి బట్టి
నలుగనేలుట మమతవాన నపున్నవారు నారావాంబు. విశ్వ.

౩౪౭ దొమ్మరి లంజను తుడ తేనె దేహంబు పాపజాతి మనుష్యులారా
జు. వీడు డవి దెప్ప దగవిలు మన్న బండపారా. విశ్వ.

౩౪౮ భారత నహ్నమును నైశ్రింప నేరకు. తత. బతనేల తత్వ మెరుగవా
రణార్శవారకవంచ్రాశిబోనేల. విశ్వ.

౩౪౯ కసురొరి నల్లని కాంతి వల్లె యుండు. పుత్రరించుదానిపరిమె
ళంబు. వసుపై నవాడి వారి నిరిచువాలకే. విశ్వ.

౩౫౦ మిరెపగింజ జూండ మైనల్ల నైయుండు. మెరితెబూతలోన
మెరయుచుండు. సజ్జనుల ఘవారి సారాయమువలెవె. విశ్వ.

౩౫౧ శృంగారములు వేరె బంగారు వ్రేకరె. పరగబాందులు
వేరె ప్రాణమొక్కటే చెపెట్ల జాతులు వేరె తత్వంబు వ్రేకటె.

౩౫౨ భూపతి క్రైపనమ్మి భూమిజరిచెవాడు. పుజలవ్రసు
రుడారికి పడును పిదప, యగరవేశినఖంతియంతాకెవెల్లు
రారు. విశ్వ.

౩౫౩ తామిగాన జూనుదు గను దుగాడా యునారాగాబు
గానిపిష్ణు ఘనుడుగా పెతాబుగాని ఘనుడు ఘనపతి
తారగాదె. విశ్వ.

౩౫౪ వాడు తేయించు జగముపరిం ప్రుబున్నది ఆదియు తేనినా
డు యువనిజనులు. అంతగాలముడున్నదగు నుండులుగాకె. విశ్వ.

౩౫౫ ఆదివంబౌక ఆధవత్ప మునసుండి. వెనకవంబజనుల వెర్రితనము
వెర్రిపమురనిశ్చబిడిమితె బోపునా. విశ్వ.

౩౫౬ పరగ వెట్టు వెట్టిపాలింపకుండిన. వెలుగుడారితేశ వెల్లబారు
ఆధదానిమనుసు ఆలాగె గాబోలు. విశ్వ.

౩౫౭ యెద్దు కన్న దున్నయేమిటితక్కువ. వెరపులేకఫ్రాయి వెలువదరికె
నేర్పుగాలనివాని నేరమె గాలందురా. విశ్వ.

౩౫౮ యెద్దుకు బుద్ధిదానేదారిజెప్పిన. మారుటలాడుగానిమన
సునిలుపు. మూర్ఖదెలుపరాదు ముప్పదేండ్లకును నైన. విశ్వ.

౩౫౯ వలపు విరిగితేను వనజాక్షి యధరంబు. ములుకవంటిగుజరు
ముసుసిపనరు. బింతపంటి వంటి జేడిసమానంబు. విశ్వ.

౩౬౦ దుష్టెల్లు కుమునలెలు తోడనేపల్లు. విత్తు. లోనసుంబి
వెడవినల్లు. మూర్ఖుడు బుద్ధిముందెతాను బెట్టునా. విశ్వ.

౩౬౧ యెరుగుడుమంటను యరగరంతకమున్నె. మెనశియరుగమంటె
యెరుగు చెప్పెదువాని నేటిబాటెడు బాశిదో. విశ్వ.

౩౬౨ నేరనన్నవారు నేరజానవవాబి వారదు. నేతూనన్నవాడు
నేరబోడు. వృారకుండువాడు వృత్తమపురుషుండు. విశ్వ.

౩౬౩ ఆసువ్రాగనిబోట ఆధికులమనరాదు. కొంచ
మైయుండుట కొదువగాదు. కొంచ ఆద్దములోన కొంచమై
యుండదా. విశ్వ.

౩౬౪ యిమ్ము దప్పినవేళ యెమ్మెలెల్ల బోబు తాలమొకరీతి గడు.

వేమనపద్యములు.—

పవలంయు। విజయము దనువు దప్పి విరటుని గొల్చె. దు। విశ్వ॥

౩౬౫ భక్తియున్న వేళ సింహాసనంబైనను। బ్రహ్మకు త్రిజ్జ బాగదగదయును బలి
మెరెని వేళపంతంబులెల్లదు। విశ్వ॥

౩౬౬ మత్తె కుబేరు నేల మన్నితారా నేల। యేకమై నరకత్వింపు లేదు।
ఆల్లా మహమ్మదు దంతలుపూర్ణంబు విశ్వ॥

౩౬౭ వెనకబాతా మంటె వేస కష్టములకుంటు। ముందుబాతా మంటె
ముక్తికి కుంటు। వెలది బాలబ నరులు వేడుకపడుదురు। విశ్వ॥

౩౬౮ కడుపు మానిమలము కడుపెల్లయుము కలు॥ ఆరశిబాత
పట్టిముక్తికి తొలు। యేపాట్లు బడుదురీ దేవప్రాంతికి। విశ్వ॥

౩౬౯ బాపులోని బాపు బాదంగబాదంగ। కాంతిమానికొం
తిగాను పించు। వెలుగు మోనే వెలుగు వెలుగుతానైయుం
డు। విశ్వదాభి॥

౩౭౦ బాపులోని బాపు బాదంగబాదంగ। తెలిసి తెలిసి
వితెలుపదునూ బయలులో నిబయలు గ్రుంవ్వి మనితెలియ
రా। విశ్వదాభి॥

౩౭౧ తపసు పసులకేసె గాలి పసులకు జేసె। మన్నుయఱ్ఱలకును మ
రువకిట్లు। కుంభిని జనులకు కొంతెట్లు జేశరా। విశ్వ॥

౩౭౨ తాళ్లు వేతులు వంబిగాలినిండ గజెర్చె। నేల బాణి క్రొన్ని
నివిబిషెన్నా। ఆసనయోగంబు మదము యోగంబురా।
విశ్వదాభిరామ॥

౩౭౩ నిద్రలోని నిద్ర నిజరసంగంబు। తామసంబు నిద్ర తలగజేసి
సతిపతి కమశియు సర్వదాయోగిరా। విశ్వ॥

౩౭౪ కర్మంబులన్నియు కడజెప్పి నడువక। తత్త్వంబు తనకేల తగులుప
డునను నానే వేకటి వెద్ద నువ్వుల వెలుగునా। విశ్వ॥

౩౭౫ బుద్ధిమంతుని కేల పాసగని సఖ్యంబు। దాని వంతుని కేల
కడువలంబు। కుబ్జతున కేల గురుదేవతా భక్తి। విశ్వ॥

౩౭౬ పెట్టిపోయిన వేని వట్టిమును జుడుపుధవి। పుట్టినేమి తుదను గిట్టి
నేమి। పుట్టలోని చెదలు పుట్టదా గిట్టదా। విశ్వ॥

౩౭౭ వెళ్లి పచ్చినాడు మళ్లి పొరబ్రానాడు। పెంటజేదు ధనము తెంట
బోడు। కుంటబోగా పెంటగుళ్ల రాసు నరాడు। విశ్వ॥

౩౭౮ ముండమోపి కేనెల ముత్తార్పులపాపటు। వెన్నైలెల్ల భాగ్య
వతికిగాక। కుంత వెష్ఠి కేల కుచ్చెల పల్లంబు। విశ్వ॥

౩౭౯ యంత మంత్రమైన యెంగిలి గాకుండ। పలుకవసము గాదు వ్రుల్లం
పక్షైన। యెంగిలనుచు యేగారు బిట్టుకేక। విశ్వ॥

౩౮౦ యేమి గొంచు వచ్చె నేమిదా గొనిపోవు। పుట్టువేళ నరుడు గి
ట్టువేళ। ధనముబరింకెడు మాతానెచవ కేషనా। విశ్వ॥

౩౮౧ తైక బుట్టు బెరివ కడరాము పుట్టంబు। కీత బుట్టిలంక బెరిబి
నప్పడు బప్పరాదు మెడు కుజెరబడాంబుతాం గి। విశ్వ॥

౩౮౨ కరణా పదము దైన కాపులందరు జూచి। వంగు మంత్రీసు
ఖము వచ్చె నప్పడు బిరుసు కరణమై తెబిక్కల మందురా। విశ్వ॥

వేమన పద్యములు---

౩౮౩ కల్లుకిచ్చినయట్టుల్ల కియ్యగలేరు, మెల్లకిచ్చినట్లు గుడువలేరు
బుల్లకిచ్చినట్లు పుణ్యాన కియ్యరు. విశ్వ.

౩౮౪ బిరుసులేనిపనులు వృద్ధి విశిష్ఠలంబునను నెంతవారికైన నేలవెల్లు
విల్లుమెత్తనైన వేదలునారాబాణంబు. విశ్వ.

౩౮౫ క్రిందుమెల్లమోసపెండాయె తపిసేన. దండుపెట్టా మధురకేవి
భువు. లంకపై కదుమయె లక్ష్మి కరముతోడ. విశ్వ.

౩౮౬ దశరథాత్మజుని తుధరణికి పట్టంబు. కట్టిననగనతడుక
ట్టెజడలు. తలపు మెలది రావృద్ధై వవ్రైతర్యంబులు. విశ్వ.

౩౮౭ యినుము విరిగెనేని యినుమారుము మ్మారు. కాచి అ
తకనేర్చు కమ్మరాజు. మనసు విరిగెనేని మరి అతుకనేర్చు
నా. విశ్వ.

౩౮౮ కల్లనిజములు రెండు కరకంఠుడెరుగును. నీరుపల్లమెరుగు
నిజముగాను. తనయు నిజన్నంబు తల్లిదానెరుగునా. విశ్వ.

౩౮౯ అప్పుయిచ్చినవారు అధికజ్ఞానాతేను అంత బలిసిన
వేళ నెరుగవలయు. పుంజయ్యైనవేళ పుష్టితోడ వెలసుమి
విశ్వదాభి.

౩౯౦ అరుకణము లింటకాండారము కళేశి, ఒంటికంభము
మేడయొనర నిలిపి, యింట త్రిమూర్తులకు యులాంఛి
యెగుర్చురా. విశ్వ.

౩౯౧ యీతకలమెన్నికతిత్ర్యాకలుదెన్నిరకె. మెదు వపదక
కుచ్చిమాతలుబాలగల్పించి బోసిపుడు. విశ్వ.

౩౯౨ తన్నెలుపతితోడ తనయాయుధములతోడ. అన్నితో
డ పరులయాయాలితోడ. సరసంబులాడుటుబంపు
కుంటెసుమ్మి. విశ్వ.

౩౯౩ జాతినీతులువేరె జనాదులుకైరి. అవరకులువేరెలి
కలాకరి. పసులవన్నెలువేరె పాలెల్లవెక్కరి. విశ్వ.

౩౯౪ సతులగవయనేల సతులబడయనేల. వెదలబడుబ
యెల్లవేరితనము. నేలనుస్వాయనెత్తి, కెత్తి, నయట్టు. విశ్వ.

౩౯౫ కూరవండినవెనక కూడునకనవేకే. వివరమెరిగివుండె వెద
కవేకే. కలిమివృదుగువెనక కలుగునాదమ్యంబు. విశ్వ.

౩౯౬ తేనెలాసున్నది తియ్యమామిడిపండు. తిన్నగానితీపుతెలియ
రాదు. కన్నయింపుబట్టుకాపి నియదరంబు. విశ్వ.

౩౯౭ యియ్యనియ్యకుండయిప్పించుపాపంబు. యియ్యనియ్య
కుండు నిష్ఠురతి. యియ్యనియ్యకుండు నియ్యయుండుకర్త
లువేరు. విశ్వ.

౩౯౮ పోట్లవాడు తేదు పోలుపురుగుకేదు. వట్టిమానసకే
డువరుడుకేదు. వట్టిమానిపాశసర్పదానేతురా. విశ్వ.

౩౯౯ పరస్త్రీలపొందు ప్రత్యేక్షనరకంబు. అరయనిందలకెల్ల
ఆలయంబు. పురుషులెరిగినపంపు భూపతివెతప్పు. విశ్వ.

వేమనపద్యములు—

౪౦౦ బ్రహ్మనుతలబోశిహరవేశినమోబు. ఆదవదిరేఖవి
అఖిలసురులు. శివునికరుణలేనివనటంటెవ్వెడువేరు. విశ్వ.

౪౦౧ ఆదిమెరిగినగరితె అనువెరుగునినువెరుగు. మురముతోడమెు
గనిపోవామెరుగు. సంతపాకలంజనను మానమెరుగునా. వి.

౪౦౨ ఆలివంకవారు ఆప్తులుబంధులు. తల్లివంకవారుతగినవారు
తండ్రివంకవారుదాయాదులగుదురా. విశ్వ.

౪౦౩ ఆపదైనవేళనరసిబంధువుజూడు. భయమువేళజూడబంటు
జూడు. పేదరికమందుపెండ్లాముజూడుమీ. విశ్వ.

౪౦౪ రాజవరులకునెల్లరాష్ట్రంబువైభవంత. పరమయోగులకును
పరముఖంత. విశ్వ.

౪౦౫ ఏకతమెచ్చునుండుశిష్యుడిచ్చునుండు. ఆకతెచ్చునుండు ఆశ
లేన. దాగునవాడునుండు. విశ్వ.

౪౦౬ జారపురుషునిమీదసద్భక్తి సలుపుము. పతికి నిచ్చకంబు
బడయుముచ్చంకి. పరముకెరకుయోగిపాలుంపదేవంబు. వి.

౪౦౭ శ్రీష్టికిప్రతి శష్టితారదెయుండు. ఖావంబదెవిరుకబాధపడి
యెతముకపడినవారదుతన్నదారదెలుసునా. విశ్వ.

౪౦౮ తన్నుగన్నవంటతల్లియుట్టదెసుమీ. అన్నైతంతతనకు
నరశివాడు. తన్నతల్లిదానుతానంగలేదురా. విశ్వ.

౪౦౯ కుంటకుక్కకేల కుందెబవెయాశ్వలి. పిరికిబంటుకేలబిరు
దుమాట. బదిశపాటుకేలపతిభక్తిధర్మంబు. విశ్వ.

౪౧౦ కుకుటంబుగద్దెపూబంటుతాకెయు. కుక్కతోడుపెద్దకులముకెం
పాతపుతనిచ్చంతివారి. తప్పెమెమనవుచ్చు. విశ్వ.

౪౧౧ బాతితోకలుతికెత్తెకుపడిజేశి. మైలబుట్టెసువునుగుజేశి. బుద్ధిజ
ప్పునుగురుడుగంధికెనేపాయు. విశ్వ.

౪౧౨ వెలుగుతోలుబాతియనాజ్ఞవృత్తికెన. నలుపునలుపెగానితెలుపు
గాదు. కొయ్యబొమ్మమంకుకెట్లతెలుసునా. విశ్వ.

౪౧౩ పాగపట్టెదంబుప్పైకెకొంసంబునుపొంగులుంగారాలుబాజికడు
పు. కలుగువారికినిగానిక్తెకోరుబంధులు. విశ్వ.

౪౧౪ ఆకుగానగపుట్టినఖిలజంతువులకు. కెమృగానరాడుబ్రహ్మకైన
న. కెమృగానవసె. కెనియాడపుట్టిరా. విశ్వ.

౪౧౫ ఫాతిగద్దెకేలపుష్పించెవాసన. కనకంబుతనకేమితెల్లజేశి. బ్రహ్మ
శాతలన్నివడలయోప్పాయుకో. విశ్వ.

౪౧౬ కానికులముద్రైనకంత్రైనపంత్రైన. బాతిమాలినవితుడుపాయశేదు. పతివ
నుముప్పాలులాశెతెనవచ్చునా. విశ్వ.

౪౧౭ ముప్పుతీర్థముబోయిముల్లెవిడువనేకాని. పాసగటివరజూడపోడువే
దు. కుక్కయిల్లుజొచ్చికుండలుమూగునా. విశ్వ.

౪౧౮ కుక్కపోవుగాడుకుండేలుపులిగాడు. బోమయెసుగగాడుద్రో
ష్టిదైన. లోభిదాతగాడులోకంబులోపల. విశ్వ.

౪౧౯ బిన్నదానవననుబుబ్బంతతోనన్నావు. మంతనమునగానిమన
సూరాదు. నిన్నమున్నటివారికెనేడకుబోనేల. విశ్వ.

౪౨౦ పైడిపొడుగుగల్లిగద్దంబునిడుపైన. దానధర్మములేకదాతగా
డు. ఉనపైశితుపునపైనయేనుగబోలునా. విశ్వ.

[illegible] యెల్లి యెలుపునైన నెనసనైన వైరంబు వాసన ప్రాకుండ వండవేరు బా
దుబాదులనుచు మంగరాదు క్రై.గ్గు.వి.శ్వ.

[illegible] పట్టిపమతలవా వివరుసలు నటయింబి.తిక్క దాత నరుడు తిరుగుచుం
డు.యుక్తడితవితండ్రిడెక్కడి తనవెలవ.విశ్వ.

[illegible] వెక్కనైనయాంశవియుక్తమైయుండంగ.తిక్కబుద్ధిన ల్లుదిరుగుచుండు
శుక్రవంటమనసు గూరుచుండ నియుక్తదూ.విశ్వ.

[illegible] మేకచంకజెట్టిమెదినల్లాడి రిశి.పదని విశికెన గొల్ల వెర్రి రీతి
తడవుడుతాన్నైతె దైవులగులుచునా.విశ్వ.

[illegible] గొట్టుబాపుపిదుకకుండ ఘంపోయిన.పంట్లుపాదడమ్మవా
లువేవ.లాశిఖివానినడుగలాభంబువేదయా.విశ్వ.

[illegible] తాను.గుడువకకతన.కైన అప్పులబే రనియుక్తనష్టునెనబుబుతు
మువె నికరంబు [illegible] ప్పువశికష్టినరయుష్టు.విశ్వ.

[illegible] దానధర్మమువేకతా.నునుగుడువక.తరుపు గూడపెట్టుము
రికెలాశ్బి.తెనెయిగాలుగూర్భి తెరువరులకియుక్తవా.విశ్వ.

[illegible] యెప్పుడూ నివద్దయియ్యనివాడుండు.దప్పుడేగానిసాంగనియ
దూకల్లపక్షముకెందకట్టుపాందయుస్తల్లు.విశ్వ.

[illegible] పెట్టిపోయవేని యట్టిపనుజుడుభువి.పుట్టినేమి తుదను గిట్టినే
మి.పుట్టలాని నదులుపట్టదాంగిట్టుదా.విశ్వ.

[illegible] దాంతవేనియారుదయాక్క లపెనుబాధ.నేతివేనిమాట
రాతివేలు.ప్రీతివేనియాలుభూతంబు తాతురూ.విశ్వ.

[illegible] పిరయమువేనివిండుపెండివంటలవెబు.ఘకెవేని పాజప
త్రిపెలు.పరగపాజలకంటకటెడ యేఫలమురా.విశ్వ.

[illegible] భూమిత నదనుకన్నభూదేవియునవ్వు.దానహీనుజూచి ధన
మునవ్వు.కదనహీనుజూచి కాలుండునవ్వురా.విశ్వ.

[illegible] యరుకపంతునిదలుచుయెవ్వరైనను జాలు.వెట్టుగుమ్ముకులుపంగనే
పరివశము.యెరుకవంతెలుదిద్దయప్పరివశమురా.విశ్వ.

[illegible] కంటమంటుబాతతారాముని గాల్చినవెల్లుపెట్టెపెంటవిడువవేడు
పెంటనిబాశనపెద్దలుగలరటె.విశ్వ.

[illegible] కొండడుసల్లిన గృహాముదనుకుబూంఘువచ్చురుంతెవానివనప
వేడు.తూండెలుదెల్లి నతుదిగుర్రెవేద్దునా.విశ్వ.

[illegible] యండపెన్నెలనీడయెక్కమైనా యంగ.నిండుమదినిదురనిరిబనల్లు
దండిపరమానందతత్వంబుగనవేరు.విశ్వ.

[illegible] పప్పువేనికూడుపరులకుసంపన్నంబు.అప్పువేనివాడు అధికు
డెవరు.ముప్పువేనివాడు మదిలనెసుజ్ఞానివి.విశ్వ.

[illegible] నెయ్యివేనికూడు నియ్యాలనకసువది.కూరవేనితిండి కుక్కతిం
డి.ప్రియమువేనికూడు పిండంబుకూడురా.విశ్వ.

[illegible] దెబ్బ దెబ్బనసుబులాపుమపగపెడి.దీనమతులవేరిదెలుపరా
దు.పాపశికెక్కడిరావుబంధంబులాడురా.విశ్వ.

[illegible] పుట్టెడువరిగినాబా కెదైనసువేవ.పొంట్లులో విత్తులు భూమి
లోన.ఆడుమాటపలుకులు అంతకుకష్టంబు.విశ్వ.

[illegible] పాతుగుడువనేయక పుత్రుండుయెండ్రైన.పాతునాండుయాగియె
తుంకెనుసు.గానకజ్ఞానసువిగానరు అరాతెరువు.విశ్వ.

౨౨౨ యుండ యుండ గ్రాని యుగములు నిప్పావు। ప్రాణవరుని వేడు ప్రళ
యమునకు ప్రళయకాల మెప్పుడొ పరమాత్ముడేలు సుమా। విశ్వ

౨౨౩ పృకని యెంగిలి సుమా యినె నరంగదలుని। తారక బ్రహ్మమునిగ
లు సుగాని వేరెయొక్కని దలచెయొంగి విగాదమో। విశ్వ

౨౨౪ ఉర్వితా గ్రవా వాసి పరిణామవర్ణ। నవుదకవాశి కెల్లు గురుతుపడు
ను। బ్రహ్మనిష్ఠవైతె పాత్రుతుడెరుగునా। విశ్వ

౨౨౫ మెత్తెరదార్వినంబు కుత్రయుకాంతంబు గాడిదె దూలంబు కంపము
సుగు। లావిడె విసెటుందు కలియుల్లనెల్ల సుమా। విశ్వ

౨౨౬ తుండ తుంభ మంత్ర మెండ పర్వత మంత్ర। పైప్పుల వక మంత్రయొక
బిగాదె। ఖాష్టవెల్ల వెరు ఖావంబు వ్రకటె। విశ్వ

౨౨౭ ఉప్పు క్షీరపేమ సుక్షేమ యియిచ్చి కిబరాజు వారికేకె బాల
మన్నెకైకె ఖ్యాసుదెంబబా కువు పతారి సెంతురా। విశ్వ

౨౨౮ కిందియె నివాని కేరింప బూషంబు। వృద్ధియె నివాని నసుప
బూష। వృద్ధియె నివాని పూరింప బూషమా। విశ్వ

౨౨౯ మైదనంబు నబుట్టి మానవులందరు। అందు కెవాని మరి ఆరు
వు వేదు। యెందు బుట్టినవారి కందు కె కతిగదె। విశ్వ

౨౩౦ తలుపులోనగలు ఘతారకమె ప్రొద్దు। తలుపుచూర తానె తప్పమను
ను। తలపు మొనితలపుతానె ప్రొనెరుగునె। విశ్వ

౨౩౧ మేడిపండుజూడ మెనెరగ్రనై యుండు। పొట్ట విప్పి చూడ పురు
గులుండు। జీదవాని ప్రొదయు బింతమాలా గురా। విశ్వ

౨౩౨ సజ్జన సంగతి బారింప బూషంబు। ప్రవృత్తి వెలగ నిపనిత్రారాదు
షింజకరిగిసవె నకజెసంబు దారుకునా। విశ్వ

౨౩౩ తల్లు నిల్లుగాగ కడుపెష్టవారి లోపలి కవిడిచి తిరుగు క్షుద్రులు పను
లు కెరిన వెనకపాతలు గట్టుజో। విశ్వ

౨౩౪ తుత్తు తుత్తెకాని దురసాని గాబొందు। పాంతు దురుదానిత్రై
యఖిల జనులు। మిత్తి కూళ్లదొంగ వెప్పిడి యెరుగునా। విశ్వ

౨౩౫ బమ్మివాని గనుచు బాలవనివాడుండె। పాయసంబు నెయ్యి పప్పు
పెరుగు। మన్నవారు దిన్న బన్నవారికి కలవు। విశ్వ

౨౩౬ మన్న దినుమంటెరు మండెరు జనులారి। మంచులోని మేలు మరు
వకెరు। నీళ్లలోని మేలు నిఖిలమైయుండురా। విశ్వ

౨౩౭ మాయపు పంచంబు మంచుగా మవినింబి। విష్ణుమైన రూపు
నష్ట మెరిగియె కమనసున బ్రహ్మవైకర్మమైయుండు। పుష్టి నెమితుద
సగిష్టనె విత్తన్ని రూఢ్లకు సెప్పితా సూత్రపెబురా। విశ్వ

౨౩౮ లోకి బివాని జంప లోకంబు లోపల। ముందు వద్దు పెరె మతము గట్టుప
యి కమడిగిన మువ్రడె క్షగున పడిబిచ్చే। విశ్వ

౨౩౯ నాకము యాజుల బద్ధి శాంత్ర వెళనురంభ। దెంగి సోమయాజులం
గజిట్టి। క్రతువు వెళిన ఫలము కలిశ గినుబియుబాత। విశ్వ

౨౪౦ దేవుడనగ వెరె దేశాన నున్నాడె। దేశమనగ తనదు దేహమున
నె। వాపవంనంబునెకి వడి గదలుచున్నాడు। విశ్వ

౨౪౧ పకరించాడు బిడ్డ యెమన రదాకెడుకయ్యె। తల్లి పిల్లబాలు
ష్ణుల్లసుండు। పొంతు పందికిదేలు బుట్టిన నరులలో। విశ్వ

౨౪౨ వానిగానని వాడు వాడుకె నెతాకు। వానిలోనివా
డు వాడు సుమ్మి। వానిగన్నవాడు వాడు తానెయాగి ...

వేమన పద్యములు.—

౪౬౫ పత్రములును వారు పత్ర మేశినవారు పత్రమేశెవారు పరగ
నెవ్వరు పత్ర విడిచెవారు పరము దుగా ఖాలు. విశ్వ

౪౬౬ మతము మైత్రము రిఘురువు గల్పించు మోక్షంబు వ్యగడ్డె నము నంచు లేక
శిష్యు లేని ఘురువు వెరి ప్రాజింతు రూ. విశ్వ

౪౬౭ బాపురపాత్ర కారము నేరు తేరులు. ఆమెపాపలు గుళ్ళు అల
రగారను. దేవరం బంటాలె డె గబట్టు కెనె నయా. విశ్వ

౪౬౮ ఆదట నగరాలు అందరును రుగంగ. దంబి దంబియ లశితమతు
దామెతాకాల లయందంత్రైన దొందర జగములఅను. విశ్వ

౪౬౯ తనకు నైన నెపెక్కు తప్పు వెంబగయును. వైరులనరశిపాడు ప్రాడు
వాడు. వక్కిలంబు బెబిజంతి తెన నిసిస్నా. విశ్వ

౪౭౦ ఆశ్వి బాణ ముచాత అంబుదించినప్పుడొరం ముడా వలికే నెలాపు
మరచి. పైనర తెండులు పొశపార జే లెకి గర్తె. విశ్వ

౪౭౧ నీళ్ల మీంద జాండనేరయ   బలిమి. బట్టుబయి లజాండ బండబె
లిమి. యాండదాని బలిమియాండనెబాడరా. విశ్వ

౪౭౨ నీళ్ల లోని మొసలి నిగుడి యేనుగబీకు బైటకుక్కలబాత బంగపడు
ను. స్థానబలిమెగాని తన బలిమి లేదురా. విశ్వ

౪౭౩ అంగమెల్ల వదలి అబుదంతములు వూడు. తనువు జరయు బా
తతరుబు వదన కు. మెప్పు   బదు మోవాంఛ విడదేడు. విశ్వ

౪౭౪ తెల్ల మాని లోన దారకాని జీవులు. మంటలేకపంపు మహి
మతొడు. అక్కువేనిమంట అదియె   ద్యేవా. విశ్వ

౪౭౫ తెరలు లోపలు కెలు దార కెని తాంయంగ. అందులోన
నె కబిలుకె అదివెదను. అవివెదకినులుక అవి   ప్ర.
వర్గంబు. విశ్వ

౪౭౬ మాయలోని మాయ మాయకు పెను మాయ. మాయగ
నిన మాయ మాయ మాయ. మాయగాని మాయమా
య   తత్వంబు. విశ్వ

౪౭౭ జీవి జంపు వెల్ల శివు నిదంయ దప్పు. జీవినరశిమాడశివుడుగా
డె. జీవుడెశివుడని శిష్టంబు దెలియురా. విశ్వ

౪౭౮ జీవితులుగకేము న జీవసు శిల్ప. జీవినిలుప వలయు స్థిరముగా.
ను. జీవితాలగినవెనక జీవసు వ్వేల. విశ్వ

౪౭౯ శివుడు బ్రాంహ్మ్యడని స్మృతులెల్ల బలుకంగ పరదైవముల గొల్లు
బ్రాహ్మ   . ఆరు నిభము శెల్ల అగ్రజులని పలుకు. విశ్వ

౪౮౦ యింద్రుడు గౌతము నాతి పొందు సేప్పా వడా. మదనుండు కొం
ముడెమంట బడె. బ్రాహ్మ్యు కాముడె బగిశి జారినాడు
డు. విశ్వ

౪౮౧ యింద్రుశాపపు టయరు గరాలెమొదులను. మనసు యతనితో
దమరులు కెనెను. కెలు వాద్వి జూ ఎల్ల కొంబొనకొన్ని
ను. విశ్వ

౪౮౨ బ్రాహ్మ్య సంతతివారు బ్రహ్మయి పేరయిరి. రుషుల సంపతివా
రుకూ రత్నైరి. కూతయైన వాని రూంయపిలు రూ. విశ్వ

౪౮౩ రుషులెల్లరయొ జాతి రూ డగాదె లికతె. బ్రాహ్మ నిష్ఠ
శ్రేరి బ్రాహ్మ్యశ్రేరి. తుతదనెవ్వ శ్రేతె విమాదూంది ముదుగు

తివయా. విశ్వ

౮౮౪ వేదాశ్రంబుల అంకంబుదెలిసిన వేదుయందు ముక్తి యుమరి
యుండు. యేడు తనలోని సున్నదియ ప్రత్యక్షంబు. విశ్వ

౮౮౫ పంచాక్షరంబెరుగ పరమాత్ము నెరుగును. పరమాత్ము నె
రిగిన ప్రజ్ఞ శిల్పు పరము దెలిసిన వెనక బ్రహ్మంబు తానయా
విశ్వదాభి

౮౮౬ తల్లి గురుడు గర్భ కర్మంబు తెల్లను. మధ్య గురుడు గర్భ కర్మం
త బయము. యుక్తమందు గర్భ యోగంబు వెలయుంగ. విశ్వ

౮౮౭ తల్లియును గమున బుట్టి గడతేర వేకను. మొదలు బల్లి బయుంయు
గ తపము తమరు చేసినయుమి తత్వంబు గనవేరు. విశ్వ

౮౮౮ బయలు లోని బయలు బయలని తెలియక బయలు బడి రిబట్టు
బయలు వారు. బయలు లోని బయలు పరికింప తత్వమో. వి

౮౮౯ బయలు రూపు చేసి రూపు బయలు గజేసి. బయలు లోని
బట్టు బయలు జేసి. బయలు లోని బయలు పరికింప తానా
సు. విశ్వదాభిరామ

౮౯౦ రూపువంతరాయలు రాద్రితో గలసిన. పేరువంత
రాయలు చెరశియుండు. నామరూప క్రియలు నష్టమై
పోవును. విశ్వ

౮౯౧ ఘోరమిమాంచనెల్ల పుణ్యులు తెమంటె. ఘోరు యెల్లనెను
కుపోగలుగా కాక. అంతఖామనవేరు అతరాతకెతరా నివి

౮౯౨ అక్షి మదెలుపు నఖిలయజ్ఞంబులు. తల్లి కుదెలుపు తద్దినము తు
తాతు కారయతము తాండంబుదెలియరా. విశ్వ

౮౯౩ వా తమెలదిగాని వరమించు దైవంబు. రాతమెలదిగాని వా
తగాదు. వ్రాత తజుడుకతరా తమతాకతర. విశ్వ

౮౯౪ పత్తు గుడుపు వట్టి ఖాగర్భవంతునిగాయ. దండ్రవానిసైన తూయ
నాడు చెప్పు గురుకుమున్నవారు కుతే పెరుగునా. విశ్వ

౮౯౫ చాడ్ల విత్తు బట్టరాడం గవృక్షంబు. మొదలుయం తదానిమో
పుయంత విత్తు వృక్షమునందు వివరింప జూడరా. విశ్వ

౮౯౬ పెంచ్యోంపెయ్యం గవిత్తు నమనిపించె. వెశప్రుబల్మ గుసు. తెలియతె
లియుదాని దేవుడనిపించునా. విశ్వ

౮౯౭ ఆత్మశుద్ధి లేని ఆచారమేటికి. చిత్త శుద్ధి లేని దానమేల. బాంత
శుద్ధి లేని పాకంబులేలరా. విశ్వ

౮౯౮ చిత్త శుద్ధి లేని శివపూజ తనకేల. బాండ శుద్ధి లేని పాకమేలరా
వాశుద్ధిలేని దేవారంబు నేలయా. విశ్వ

౮౯౯ వ్రత మేమంత తత్త్వజ్ఞులాలేని. మహిమాపా
వాతు మధ్యముందూ వేపధ్యారియుధర పేషకంఠధముంతువి

౯౦౦ వ్రత్తము నితతుపునపై గజన్నించిన. వాండు చెరుము వానివం
శమెల్ల చెరుకున నీంటిబిరవదాంతేవెల్ల. విశ్వ

౯౦౧ బ్రహ్మ ఋపీఠంబు పరగంగ విష్ణువు. పానవట్టమైన బలిమి
నైన. త్రిమూర్తి రూపకుడివ్యలింగంబాయా. విశ్వ

౯౦౨ బ్రహ్మంబుతనతనువు ప్రాణపుష్పదేవాయి. నేత్రముగుజేశరెశ

ములె నిశ్రేయంబు యింతకైన దైవయుక్తత నున్నదా। విశ్వ॥

౪౦౪ వనము గట్టుకొని వనజాక్షి గూడుండు। తనపేరు భూషణాతరు
వణాంగ। తెలియ నావన్నెల లుతెల్లమిగా నుండు। విశ్వ॥

౪౦౫ బంటుబంటులెల్ల గట్టి పరకింపనేరక। భ్రమశితిరుగువాండు పాండు
రుండు। బరువులెఱలశినయతడు బ్రహ్మంబుతానయినాం। విశ్వ॥

౪౦౬ పశిడి పుత్తడి బొమ్మ పరగజూచినవాండు। జూచినప్పు డెయు
రమువేరుమవాండు। ఆతివెలాల నశేయు నతడె పోవుమున్నం
డు। విశ్వ॥

౪౦౭ కుత్స భక్తినాండు కుమెనసాంగి స్వయాకైన। పాతభక్తినాండు
పడలిమొ ప్రక్షేప। భక్తి యుదరగదుఖాంది సన్నబాయు। విశ్వ॥

౪౦౮ పంచరుచులు గూరు మంచిస్త్రీలను జూరు। మనసు దెంత
చత్తమతము మాండు యింబు కంతయైన నెత్తాంయు నియ్య
డు। విశ్వ॥

౪౦౯ యోగరతేయుండుట యోగత్రయ యోగంబు। మానసా
ది యోగ నము ద్రియుం తబు। ఆసనాది యోగమ
భమయోగంబురా। విశ్వ॥

౪౦౮ కల్పంబుమోనకాను పింపగవేడు। దూపమేవ్రైశతె
నరూఢిమోతా। తారమసంబుడు గంగతాంగలుజ్ఞానంబు।
విశ్వ॥

౪౧౦ ప్రాణ్రి మంతయు గూడి పురుషుడె జన్మించె। పాపమం
తమంతయు గూడి పగాతియయ్యె। తక్షప్ర సతియు నిక్కడు

రూయవేరురా। విశ్వ॥

౪౧౧ రూపులేని వనిత రూఢిపతివ్రత। నేఱులేనివాండు ప్రేంబు
బంటు। తేపులువెన్నెనవాండు దేవరబంటయ్యె। విశ్వ॥

౪౧౨ పాపానుబంధంబు పశిగాపుయెరుగునా। యొరిగినపరమయోగి
యొరుగుగాక। లాశివాపొంది కయొరిగి లాశివానగాంబురా।

౪౧౩ యొరిగి వెశినప్రాజ యొన్నటికినిబెడిపోదు। మొదలపట్టినపట్టు వి
డువరాదు। మొదలనిలిచినకూండు కొనవెట్టినిలుచునా। విశ్వ॥

౪౧౪ మొదలతరువునందు మూండుకొమ్మలుబుట్టె। ఆవలకొనలు
బా ఆకులమరెపూవుపిందెపండ్లుబ్భువనముల్ నిండును
విశ్వదాభిరామ వినరవేమ॥

౪౧౫ పరమేశుడన్నను పరమాత్ముడన్నను। లింగమన్న ప్రాణలింగమన్న
పలుకవలెగాదె పరబ్రహ్మమన్నను। విశ్వ॥

౪౧౬ దర్శనంబులవెంట దైవంబువెంటను। వరుస మతమువెంటబవర్త
మెంట। తగిలి తిరుగువాండు ధరనందకుండయా। విశ్వ॥

౪౧౭ పడుగురాడినమాటపాటియైధరజెల్లు। నొక్కడాడినమా
ట యెక్కదెందు। నూరకున్నవాని నూరెల్ల నోపదో। విశ్వ॥

౪౧౮ మున్నెసొమ్ములుబెట్టి పారరాంతియుగాండు। ఆతునలు
వులు వేయి మేకగాదు। దేవరంటబోతె దిక్కానపుట్టరా। విశ్వ॥

౪౧౯ చూపులేనిచూపు చూడంగచూడంగ। తెలివిలోనెతెలివి
తేటపడును। నిద్రలోనినిద్ర నిజమని దెలియరా। విశ్వ॥

౪౨౦ గంగపారురుచుండుగదలనిగతితోడ। ముఱికివాండు

బాలుపుత్రతోడ దారకు దొంగకు దోషి వేశమౌ కావ్య. విశ్వ

వర్ణవాదు బాలు వలుగ మెనుము. వర్ణ కల్లలాడు ప్రభువు కల్లాడు

నాఁ. విశ్వదాభిరామ॥

౨౧ నిందువాడు బాలు నిఖిల జగతితోడ. మురికి వ్రాఁకు బారు

మెత్రతోడ. దారకు మోఁపు వేదు దోషి వేగ మెరవు. విశ్వ

౨౨ మురికి లోనె పుట్టి మురికి లోనె పెరిగి. మురికి బ్రతుకు కంత పోపు

మేల. ఎరుక గలుగు వారు మురికి నబ్బురాల. విశ్వ

౨౩ అతిసూక్ష్మమైన యట్టి ఆనందమెరగక. మతిహీనులైవడి విమ

ఖ్యాతి. అతి రహస్యంబు పరమయోగి కెరుకగురా. విశ్వ

౨౪ సొమ్ము చోరికి నదనుక జ్యోతి యంతేనా ని, సొమ్ము దొరికిన

పెనుక జ్యోతి యేలఁ, దీప్తమైన పెనుకే దేవాంబు గాంచవేల॥

౨౫ పాలు యాడి గించి పగతిని నుండినా. వమను జూచెల్ల చూడి

మధ్యమండ్రె. నిలువదగినయట్టి నిలువనిందలు వచ్చు. విశ్వ

౨౬ వనము నందు బుట్టు మది కొంతైన తెన్నిబాలు మొకరైలందు

బుట్టుముని కుదురుపడదు మనసు బ్రహ్మప్యంబని మరి తెలియ

నేరరా. విశ్వ

౨౭ అరుమతముల వారు అనెన్ని వాదమైన. పెరాశ్రితమనదెవోయరి. నరాగకున్నవా నియునికి తెల

పునరావృత్తి. విశ్వ

౨౮ కేతు పుజనె దమంబు తడు విత్రవేశము. తత్వ కదగిన నెయ్య

కడుపు నింపు రంకులకు తుకులు రంగా నిపె తురు రోగా. విశ్వ

౨౯ సకలావేదనములోఁ సవాజంబు బలు తగ, పాదపత్ర ములాడు

పెంతకు నదు పుట్ట బొంకయు మదు ప్రాకెంబు క్రము ద్దిజాఁ. విశ్వ

౩౦ మూఁడులోకముల సమొనరియుక్త తబెరి. అమత ముతములందు ఆం

బచూంపు. స్థిర కాలమైనట్టి శంభుండు గురుడయా. విశ్వ

౩౧ యరుకతన్నుఁ ఖమయేలోకమున లేదు. యరుకగలిగినవారి

కెదురు లేదు. యెరుక దప్పినాడు యెరుగుడు బ్రహ్మ వృద్ధమేర. విశ్వ

౩౨ వరుస మినుము సెంతె బంగారమైనట్లు. కర్పూరము న జ్యోతి

కలిశిన ట్లు. పుష్పవాస నవేక పోసడునా పుపదేశ. విశ్వ

౩౩ దొంగపుపడె శంబు దొరయునా మూడు కాంత జ్ఞాని కా

తప్పల్లదెప్పుడు గురుపట్టు అదిగాదు గుణహీను డది తెగాడు॥

౩౪ దొంగ రంకులు రెండు దారశ యుండుకు జగతి రంకులాడి

కి అంతరంగ బుట్టు, దొంగకు వెన్నెల సంగతి గానట్టు. విశ్వ

౩౫ యినుమున జేసినమైన పది ట్టి యట్టె పెనక సరాపు లప్పెతి. అం

డు మెపరాకుంఢర గట్టి వెలయగ జెప్పెను వేమన రెడ్డి. విశ్వ

౩౬ వేమన నియెడియో కవలకలోకములోన. పూజశేయు పుణ్య

పురుషులార. పూజ శేయునంత బస్వులు మునులు నిబ్బి

విశ్వదాభిరామ॥

౩౭ యింటిలోను నన్ను బేరాజ వరదుని. కంటకంటి మనుబుత

న్నెను బట్టి నావంటి జగియుంబని పొడశేలయెదిగిరా. విశ్వ

౩౮ అంతరంగమందు నభవు నొంద్రోగించి నిలువ జూడ

జాండు నిలుమగాక. బాంధవ్య మంచుతాను పొంబంబ

నిల్చునా. విశ్వ॥

౩౩౬ మొద్దుమద్దునకేల వేదశాస్త్రమ్ము లేల ముద్దురాలికేల ముసలిమొ
గఱుబత్తి మిఱుల నిల్లుసంసారమేలంటా. విశ్వ॥

౩౩౭ పలుకరియున్న యట్టి పలుకకయున్నావు. పలుకవలెన్న
నాత్మారాముబలము గన పలుకుబిండునాడు పలుకుననరి
గద. విశ్వదాభిరామ॥

౩౩౮ లైదునైదు నారు మెన్నిదిక్కుల టెవాడనుండనదలివాడ
విరుగువాడివాడనంతవాడవనదియెమా. విశ్వ॥

౩౩౯ తలపుదలచినకూ తిత్తవాయకయ్యారు వలపుదీరదయ్యా
వక్కరా కామక్రోధయుయ్యాని గురువు ముఖ్యులమెఱుకయ్యా విశ్వ॥

౩౪౦ కంభానమంతయుకడతేరిపోయ్యెరు. తెరవెరుగకాడకె
రిరిపట్టి. తెరిపెరిరిదాటకేదవదుగవవరియ్యె. విశ్వ॥

౩౪౧ వంటకంభమందు వనకంగకాలులారు ఆరంకనాఖ్యలం
దమరనిలిపి. ఆరుదాటమాడనదియపాతత్వంబు. విశ్వ॥

౩౪౨ తానునిమ్మలుతయుయ్యిత నగుణములన్నియు. శిష్యుకియ్యె
నిగురుడుటుడుగురువు. గుట్టిగుర్రమునెక్కి గుట్టిరూతా
యిఱు. విశ్వ॥

౩౪౩ వారుబుద్ధిలేని వైపెల్లదండాలు ప్రేమగల్గిన రీతిగల్గె
నేసినెసలుభకుం డును నౌరు తూడేలబిలం విశ్వ॥

౩౪౪ రెమ్ములకలిశినవాట యుసనయం గనేరదు. నీచమాటల
కెల్లనెనరుజెరుగు వెంచివెదజెల్లున విత్తనముమొలువునా. విశ్వ॥

౩౪౫ నీచగుణములెల్ల నిముగ్గల మైపైబూపు. మెదువలె కసుజనగోష్ఠి
వలన. గంధములదమని కంపణగిగగ్గురా. విశ్వ॥

౩౪౬ వల్లనన్న బాడువలె నన్నె గారాదు. తొల్లిజేశినయట్టిదూతప్ఫ
లము. వల్లమందు వగవకుండుడుయొగంబు. విశ్వ॥

౩౪౭ ఆత్మదేవమందు అతిసూక్ష్మముగదెలసి. దేవమాత్మయం
దుతెటపరమి. ఆత్మలోజ్యాతినయతడే పావరయోగి. విశ్వ॥

౩౪౮ కష్టలపెరలుకణగివెప్పగరాదు. కానరాదు కలితఫునతంయజ్ఞ
జన్మము గుపిమ్మట జాతెంచవమ్మునా. విశ్వ॥

౩౪౯ పెద్దలంటరియున్న పద్ధికెంతయులేదు. కలవాంబులెయుటకాని
పట్టు. ముఖ్యకువెన్నెలముదముందునల్లిబా. విశ్వ॥

౩౫౦ వ్రారుదాటనబావివు దకమునిదలియుకె. పాదతీర్థము
కెల్ల (భ)మరినారు. పాదతీర్థము వల్లఫలమేమిగద్దురా. విశ్వ॥

౩౫౧ వేషధారివాని విశ్వశింపగరాదు. వేషంబుదోషంబు లూ
గుటవినవే. రావణవేషంబు రత్నశాయదపిదప. విశ్వ॥

౩౫౨ మరవేషధారులు మహిమాదఘదివేలు. కడుపుబోసుకె
నుటకానరాత్మ మెంగలుగుమిగూడికెరకపాప్పాడెలు.
విశ్వదాభి॥

౩౫౩ గురువు పరమాత్మని గురుతుగాం తెలియని. గురువని
తానున్న గుట్టిరీతి గురువు మగురుడైన గురువు ప్రాణ
శుండు. విశ్వ॥

వేమనపద్యములు

౯౫౬ పరమయోగి కొంటుంబుపాటింబుగాపితే, మోక్షప్రాజ
యెల్లమెల్లబోవు, ఒకపాంత వెన్నదాబదితాపములుబోత. విశ్వ

౯౫౭ పండుటాకులు విని దిని పబ్బు మలఁపుమనిని, వబ్బి దప్పి కి
దాకి పశు తెలీకె, కబ్బిబిగియించనకలుగునాతత్వంబు. విశ్వ

౯౫౮ ప్రేతాన్నముల బంబు ప్రియము తో పిలుపించి తాకుల
కు జెట్టిబకవుర్లలార, తాకులందు ముంది ఫను లకు బెట్టినే
విశ్వదాభిరామ వినరవేమ.

౯౫౯ మొట్టవేల్పులైన నెసగనేవేదంబు, వాసనబోకుండ వండవేరు
మీదు మీదుల నుచుమింగిరా గుగ్గిళ్ళు. విశ్వ

౯౬౦ బందుబాతబుట్టె ప్రపంచంబు జాలంబు, బందుబాతబు
ట్టి పరము యిమాము, బందుకెలాశనైరి బ్రహ్మ వర్ణ్యుడేమంచూ.
విశ్వదాభి.

౯౬౧ తానుతానైతె బవరుతతాపలలాసిపల, మరి వకరిని గానము యబ్బె
తెంచుతానుతానైతెను తల్లడంబేలరా. విశ్వ

౯౬౨ యాడవెన్నెల నేడయిరవేరింగినయోగి, యుండుయుల్లాకాలము
యుక్తిలాశెన, తిండిపోతువశమె తెలియుసుజ్ఞానంబు. విశ్వ

౯౬౩ అరుమతములయందు నరశియొక్కటి మిక్కిలింగమతము కన్నవేదు
జగతి, లింగాగలకు నన్నదింగలు లేరయా. విశ్వ

౯౬౪ వైష్ణవ్యేత్రములనెవాకుమాత్ర మెకాని, భ్రష్టకన్నకంత
పజులేరు, కష్టజీవులకెల్లకలుగు సౌమోక్షంబు. విశ్వ

౯౬౫ మొండివానికేల మోజెతికడియాలు, తెలివాని కేల పండ్లకర్ర
గాడిదకేలరా గడ్డంబుమీసాలు, విశ్వదాభిరామవినరవేమ.

౯౬౬ యింటియాలినివిడిచి యెదిలెప్పుడరుడును, వెదకబోయెడువాడు వెర్రివాడు
పండినవన్నెడిబెరిగెరినట్టురా. విశ్వ

౯౬౭ తిరుగట్టురాత్రి కిగ్గునసందుదిగుండు, పగలు తిరవిడిచిపనులుయడలబేడగా
దురయుదిచెయిపాటికట్టరా. విశ్వ

౯౬౮ పుట్టినప్పుడెబాల్యపుత్రి కోరుచునుండు, పుట్టుతానెఘురుడు బుద్ధి
నాడు, విశ్వమంబుబాలవివరింపబడరా. విశ్వ

౯౬౯ కోతవిన్నంతనె మెరమెశ్చిప్లి, జాతిగన్నంతనె బాంతిపడును, జాతిగాని
వాడు జగముల కుదె ప్రభు. విశ్వ

౯౭౦ పాలునీరునెయ్యి పరగంగనన్నంబు, శ్రీలవల్లనివాడు శీలవంతుడౌ
త్రైనమానవుండు శీలంబాయె. విశ్వ

౯౭౧ సానెదానికేల శాస్త్రగ్రంథము, బోగసీ తోపోందుకెం
తగాంత, తాతు, తోటపోందు దోసంబుగాదయా. విశ్వ

౯౭౨ తొంటకూరలైన డొంగలాకులనైన, తమిదెపిండినైన తవుడునైన,
కావాలె చెప్పె టకదడాలు గలదయా. విశ్వ

౯౭౩ పాల్లకాయకురాయిపోదిగితాటను కట్టు, కట్టికట్టివదివంకలేక
పెరుగు, కుత్రతోక కట్టుబత్తిగా వచ్చునా. విశ్వ

౯౭౪ పట్టుగుడుపులకిచ్చు పరివారిసకులయిచ్చు, మాలతోలుకిచ్చు మా
లమెడుకు, సంతతతుతులకిచ్చు సజ్జనులకియ్యరు. విశ్వ

౯౭౫ వప్పుబింతపండు వ్యాల్గోన వుండగ, కరవుకేలవచ్చు వసుపులార
తాళకంబులేదొ తగరంబులేదొకో. విశ్వ

౯౭౬

వేమనపద్యములు॥--

ఆ॥ పూర్వజన్మంబు పుణ్యంబు సేయని। పాపకర్ముడౌ నిపుడు ధనము। విత్త
నిమిత్తకాయ వెదకనిచ్చునా। విశ్వ॥

ఆ॥ పాలలోన పులుసు పిడతతో గలసిన। విరిగిపోవు నుకలవు నవి విరిగిపోవు నత్తె
లివి మనసు కల్లదివ్యతత్త్వము తెలు। విశ్వ॥

ఆ॥ పనసపండు కంటె పంచదార కంటె। జుంటి కంటె ద్రాక్ష కంటె। మంచి తేనె కం
టె మధువలు తీపకా। విశ్వ॥

ఆ॥ తరుని చేదరుకన్నతనయుని గన్నను। మరుని కన్నదుడు మంచి మనసు వా
రు। పాపజాతి మనసు పట్టంగ వచ్చునా। విశ్వ॥

ఆ॥ కులము లెక్కతప్పెగొడువలు వేదు। సానుజాంతమందు సకల
కులము। వెంబ్రతిజపవలు మాన్కగ్లరు వచ్చునా। విశ్వ॥

ఆ॥ కరుము కల్లవాడు ధరణీశు లింగ్లను। వెల్లకేల లక్ష్మి విశ్వమంతు। ప్రాంచ
కుండ నీళ్లు పైకి తా నిలుచునా। విశ్వ॥

ఆ॥ చిత్తశుద్ధి గలిగి చేసిన ధర్మము। తలవ గలిగితే చిప్పుడు తనలోన నను
డురా। విశ్వ॥

ఆ॥ ఆదివర్త తెలిసి ఆదిమనస్సందుంబు। ఆదిబాయకున్న నభవుడ
గును। ఆదిబాసినవాడు అంధకస్త్రీతాయు। విశ్వ॥

ఆ॥ ఆ గురిని తాను పొందు ఆత్మాంతరుఖంబు। యేగురి తాను పొందు
యెప్పుడు వలయు। తదవ యేగురి గడుచు కడుబలెయోగంబు। విశ్వ॥

ఆ॥ తానుసేన నియతితలపులో భేదంబు। మాని కడు వివేక మహిమ
దనక। మానిలేతి నుండు మహిమ పుడుసు జ్ఞాని। విశ్వ॥

ఆ॥ వెర్రి పురుగు చేరి వృక్షంబు చెరుచును। చెడు పురుగు చేరి చెరుచు
ను। కుష్ఠితుండు చేరి గుణవంతు చెరుచును। విశ్వ॥

ఆ॥ బంగారం చేరు వెలువంబు తొడచ్చె। పొన్నగంటి పసురు జారిపోవు।
పవిత్ర విడుతః సర్వం జనమురా। విశ్వ॥

ఆ॥ భవుడు గురుమాయ బ్రహ్మపత్నంబాయ। విష్ణుకన్యాయాంగ
విధి నాలు తెరంయ। విదాత్మేదు తరువాయ సాధ్యబంధాన్ని రుధ
దుపోయి। లోక వస్తెలంబు రి। ఆవిరి దవ్వై పొండ్లతో మగవా
డో నరయు వేమా॥

ఆ॥ తల్లి పూర్వసిలం చె తనయాలు మాంది గోత్రాన బ్రహ్మ దనగ
తగును జగతి। తపసు న బ్రహ్మ దూత కింపకులమేల। విశ్వ॥

ఆ॥ సాధుదాతు పుత్రవంతు చెడు జనులు ను। సాధుపాత్రులవిందు సమం
జమునగను। సాధువృత్తివినికి సందుదెలియరు జనులు। విశ్వ॥

ఆ॥ ముక్తులైతేలు పుష్టిమురికి పాతలు మింశు కృష్ణని క్రొత్తించి కడ
గి కడగి। తక్కవ్య మినయంతరు చునాం తత్వంబు। విశ్వ॥

ఆ॥ ధనము బలిజారిబ తల్లి తండ్రులు మరణం తరుణి రూపజూంబుత
న్న మరణ యోనిమాబు స్తలయోగంబు మరణరా। విశ్వ॥

ఆ॥ మాంబు నిలువేని మనుజుడు మాలడు। ఆజ్ఞ నిరంజు ఆధ
ముండు మహిమ మేని వెల్లు మంచి చేసి నప్పటికి। విశ్వ॥

ఆ॥ పత్రదేవళంబు పెసిండలింగంబు। ముళ్ల ఆపెల్లసురులు ము
సులు। అందులోనిసాండు ఆత్మతత్వరూపమురా। విశ్వ॥

ఆ॥ వేదశాస్త్రములను వాదులుసు మిర్ర। వాదుల నస్సారం డిబం
డిదెసు మిర్ర। వేమన మాటలు వేదాంతముసు మిర్ర। వేదాంతమ
తివేమ చెను సు మిర్ర। వేమన మాటలు వేదాంతమును మిర్ర। విశ్వ॥

ఆ॥ విషపచేయంబితే కందురుసు మిర్ర। కంపె యెవ్వరు జెప్పరుసు మిర్ర

చెప్పితెయవ్వరుసాయరుసుమిన్నా, చేశినవాండెశిద్ధుడుసుమిన్నా. విశ్వ

౮౯౯ వేనమామబిడ్డమేరశపెండ్లాడమాయ. ఆరువలందుబెల్లలదియంత్రె
వలశిపుణ్యంబువలదన్నదోషంబు. విశ్వ

౯౦౦ మాటలెల్లకల్లమనసెల్లదొంగయు. యెట్టిప్రాణమువలెంతేయట్టు
తుకు. మాతసత్యంబైతెమరికతాయుష్టంబు. విశ్వ

౯౦౧ మేపకియెమెరుగుమువేలోవసువ్వు. దేవుమెమెరుగును దివ్యబోధ.
మదియెదెలిశిమారువేదాంతమెరుగుడి. విశ్వ

౯౦౨ మాయలనగవిష్ణుమరియుండుసుంగలవె. మాయజెందెకొకెడుకుమన్న
ఘండు. మాయకుబుట్టంబుమదనునిబలములు. విశ్వ

౯౦౩ తనకుపుష్పనయాలు తనతాలిసంకెల్లు. బిల్లమెడ్డువెల్లశిశువయంబు
సంసారవనియదిచరసాలెకెంపయా. విశ్వ

౯౦౪ గురులింగజంగాన్నికుక్రియమెరుగుసు. పిక్లలటు ఖట్టిపేకుగాకె. సంత
పొంకమెడుకుసజ్జనసెరుగునా. విశ్వ

౯౦౫ రాతిబసువనిగనిరంగుగామెుక్కుసు. గుండుబసువనినెక్కిగుద్దువుండు
బసువధర్మంబెనిజెపాంపులుమనమ్మెరి. విశ్వ

౯౦౬ చంపదగినయట్టి శత్రుండుతనచేత. తంపుదొరికెనేని చంపదగదు. పొసగ
మేలుచేశిపొమ్మనుటపంపుటా. విశ్వ

౯౦౭ పెద్దలావాక్యంబు పెంపుతొమాచుక. అట్లనడవబోతె అనవు
బడదు. పులినిజూచినక్కపూతబూనినయట్లు. విశ్వ

౯౦౮ సతినిజూచిచూచి సౌఖ్యంబుగోరును. గతులుగాన వేరు కమ్ము
తెచట. గతులుపతులవలనగానంగవేరుగా. విశ్వ

౯౦౯ సుతనిబోతపుణ్యసుఖముబడశడనినిమ ముసుదాంబుకవమ మతము

జగిలి. యెమనగబడియున్నయెత్తూనామశకంబు. విశ్వ

౯౧౦ నీరుబయలునకుజారినిశ్చినకుంపెగు. కూలికాడునాటిపెరుకుదురు
గారు. తెరశాయకదీనితెరవెరగవకెనయూ. విశ్వ

౯౧౧ భావజగిశిపాలిసాధనల నేర్పు, సాధనములు విధిగడచిసాగజే
ధు. విధిశిపాధలక్షమా విశ్వంబులోపల. విశ్వ

౯౧౨ నేర్పుగలిగినయట్టి నెరజాణలైననమ. నేర్పుజూపకున్న నేరదంత్రు.
కొంకిలారకున్న కాకెంతు ఖుధులెల్ల. విశ్వ

౯౧౩ బంధకట్లబాశిబయలుదేరగలేరు. శంధుపుత్రి మాయజిత్తకానిశా
జయంతలపాడుజనులకుశక్యమె. విశ్వ

౯౧౪ పత్రజూచువాండుపత్రమోచినవాండు. పత్రమెచ్చువాండుపరగ
నెప్పడు పత్రవిడుచువాండుపరముడుగాంచోలు. విశ్వ

౯౧౫ కులుకుగుబ్బలుజూచి గాంబ్రునరరింపు. చేతితాంపువెల్లచల్లదీశి.
ఆలుకునతనివిడురమరంగకాంతలు. విశ్వ

౯౧౬ మొలకచన్నులనాండు మోహింబకలపింప. గుబ్బచన్నులనాండుకో
రజేయు. దిబ్బచన్నులనాండుదయాళ్ళలువల్లవే. విశ్వ

౯౧౭ మొలకచన్నులనాండుమూండుకొంట్లునజేయు. కులుకుచన్ను
లనాండుకోటిశేయు. పండుచన్నులనాండుపైకంబుగాయుపై. విశ్వ

౯౧౮ పరధనంబుచూచి ప్రాణంబుజేతిపై. పెరకుపిరికివాండుపూ
రుదనక. యెముడులతిగితెనుచప్పరక్తంబుగా. విశ్వ

౯౧౯ జనమురణంబుకేసన్నితంత్రదికాండు. మొదలకత్తెగాండుతుద
సుగాండునడుమకర్తలంటెనగుబోంబుగాండచె. విశ్వ

౯౨౦ పంథనధిపుజేశి బవరానికంపిన. పారిపోవుతాంరభైభ

వేమన పద్యములు

ముప్పునాపారు గన్నమూఁకమరిమెన కురాఁదనెడు. విశ్వ

౬౨౧ చెట్టు మీఁద నీడ చెలఁగియుంటియు లేదు. చెట్టు మునిగి నీరు జారలేదు. చెట్టురీ
తినవుండె చెట్లలవన్ను దెరా. విశ్వదాభి

౬౨౨ దేవపూజలయందు దేవాలయములందు. దేవుఁడనుచు మ్రొక్క తెరువు
చూపె. తెలియ విశ్వబ్రహ్మ దేవాది దేవుఁడూ. విశ్వ

౬౨౩ కత్తిపైకొండనున్న కత్తితుపునమే మి. చెట్టుపైకొంచున్న సకల ఘనము.
కత్తిచెట్టున గలశక్తులు దైవంబు. విశ్వ

౬౨౪ తాఁ గ్రాహి కర్మలతో బారలు పొందియు. శివుఁడు తన్ను నింత చేసెననుచు.
తానుచేసినయంత తనకునుదప్పు వాఁ. విశ్వ

౬౨౫ వల్లపుదము కంపు పొఁ కులింత్రైయుండి. గుతి శలింగి గవ్వులు పాఁరరా
దు. యుంటదా నిపొందు పింత వృగాంతము. విశ్వ

౬౨౬ ధా.ర.నమడి చెవాఁరు ధరలొరినన ధములు. దానమడుగ నివాఁడు దైవము
తడు. దానమిచ్చు నివాఁడు ధన్యుండు గాఁడు. విశ్వ

౬౨౭ పాలు నీరు క్రమము పరగవాంఁ సంబరుగు. నీరుపాలు క్రమము నే
పలికెల. ఆ జ్ఞాన జంతువు నలశి వు నేరుగునా. విశ్వ

౬౨౮ ముందర గొంట్టిత ము నుఘు తాఁరెవుటాఁ. విడువ జాలరు సుమ్మి వెర్రి
నరులు. ఆండబాఁశిన యవుడు అన్నియు పోవు. విశ్వ

౬౨౯ బ్రహ్మచే వ్రాయబడు వ్రుకు త్రిశయమైనా సొమ్ము. ఆటు మీఁద బ్రహ్మాంక పైకు
నరయసొమ్ము ఆఖిలదేవళకు ఆన్న వేమన సొమ్ము. విశ్వ

౬౩౦ తండ్రి తన్ను సుత ఘనిత నయుండు ఆయనా. విన్న పెద్ద తనము తెన్న
దగదు. వసుధ త్రిష్ణ నిరీతి వసుదేవనందు. విశ్వ

౬౩౧ పైల కొంకతో ండమాఁసినవ నీ తొడ. వేలు జడలు తోఁడ

నుండెనేని. ఆగ్రకులజుడైన అట్లు ఔట్లు బొఁవుంద్రు. విశ్వ

౬౩౨ కర్మ మధికమయిన గడువు బాఁవగరాదు. ధర్మరాజు నుదెబ్బతగని
మోఁతు. కంకుబట్లను జేశ కలుకలు దైవంబు. విశ్వ

౬౩౩ వగరి చెరిచెమనివ జెట్లు కొందురు. తమచె ఖుశాఁ నరుతాఁమనుసులు
ను. తమ్ము జెరిచెవాఁడు దైవంబుగాఁడు క్రొఁ. విశ్వ

౬౩౪ పట్టి విడువరాఁడు పట్టి చెలయైనను. పట్టి విడిచెకరాఁడు పెదయైన.
పట్టి కొట్టుగరాఁడు ప్రభువు తా మురైన. విశ్వ

౬౩౫ ఆనమునగాని బంటు అల్లు నినె వినా. మారువులగనుం
డె మగడజడెను. మాలమాంతక్రోఁ లదెరక్తె న్నబందమాఁ. విశ్వ

౬౩౬ పెట్టి నంతనె ఫలము వెకేండ్ర కుపవాఁ తి. శాఁయకున్న మనసు జాజె
రువకున. ఆ శశిపెండ్లినేయు నట్లు పెద్దల ఫలము. విశ్వ

౬౩౭ వినియు వినకయుండు పెర్రి వాడై యుండు. కనియు కానకుండు
కనగనోఁ గి. మనుజవరులు బాఁతమరి ప్రాంజగాఁ నుబుండు.
విశ్వదాభిరామ వినురవేమాఁ.

౬౩౮ క్రోఁ భివాఁనికవిమిలాఁరికంబు నాఁశింబ బదు గువాఁదు తిరు
గు పరిణామింబ. తగరు దడకు నక దాఁగి నబంద పోఁ. విశ్వ

౬౩౯ యంతశాంవజేశియేపాఁలు బడినను. రాంజకే పలు నమ్మరా
దు. గాఁనపాంమ్ము తొఁ డిపాఁండు పదివేలు జెప్పిన. విశ్వ

౬౪౦ కలుదాఁగువాఁడు కల్లమున్ను నుగాఁదు. కల్లవాడెవాఁడు
కల్లముబ్బు. కల్లుదాఁగు రమేలు కల్లలాఁడు పకేడు. విశ్వ

వేమనపద్యములు

౧౪౧ విడువవేసువ్వారు విప్రముముగాకున్న, విడువవలెను సతులవి
ప్లవమెరిగి, విడువవలయు రాజు వితరణిగాకున్న, విశ్వ

౧౪౨ తుత్తుర తూంటబొందు తుత్తుర పెసలమూట, ముమ్ము తూంటబొం
దు వచ్చెనిండె, తలవరి తాశపొందు తలతూను ఖరువరి, విశ్వ

౧౪౩ తడుబత్రమెరయగ తాంమియుంగంబు, పూంబోంణి వంకనే పోదగన్న
తాంబనంబుగన్న కడుసొంపుపుట్టురా, విశ్వ

౧౪౪ తాంనికులమునైన తాంబుకనిదయుంన, వలలబడునరుడు
వదలలేడు, మరియు బుద్ధి నరక వాంసంబు గన్నట్లు, విశ్వ

౧౪౫ పుణ్యంబుగలవాని పుణ్యంబుపుండైన, వసుధ లోపలనెల్లవా
తనకె నట్లు, పేదవానియుంటపెల్లైనయరుగరు, విశ్వ

౧౪౬ కవ్వారు కొండ పనైపు నికిపక్షము వేది, ముంకెటంతపనె మొద
లయిల్లు ఆత్రాంతపోక ఆదిమొప్పాంతత్వంబు, విశ్వ

౧౪౭ తాంమిగాం నివాండు తవిగాండుర విగాండు, తాంమిగాం
నివాంత్ర తాంమిగాండు, తాంమిప్రైనవాండు తవియుగునను
రవియుగును, విశ్వ

౧౪౮ కల్పమాంర గింవికన్నులు మునువింబు, విశ్రువేగుబునుండు పృథి
వియెరాంశయెముని పాంవింటి గురిపెన్నితన్నె రుగునాం, విశ్వ

౧౪౯ బ్రంహ్మ విష్ణు శివు విభాగంబు నను గప్పి, పరమయోగి
యగును బ్రంహ్మమగును బ్రంహ్మమైనవాని భావింప
శక్యమా, విశ్వ

౧౫౦ మలమూత్రములకంటె మద్యమునను బుట్టి మలయమురాయి
వాడు మను నెజగతి, మలమూత్రములకు కంటె మను బహుమా
లంబు, విశ్వ

౧౫౧ మూండుగుణంబులు మొదలునే వుండగ తెలిపి మూంల బెట్టి
తెలియవేక పుమల బడినవాండు బడుపెరిగి గాండ్రైరా, విశ్వ

౧౫౨ బహురూపవితిన్నాంత్మ బాంలకే నెల్లాండె, బహురూపంబమివాం
డుపరదకత్తె, పరవాంమరుగునుండి బాంలకేవనిక్షేపె, విశ్వ

౧౫౩ మొసలికంట లోనముసలాంపె నెల్లాండె, ఖాంతవరునివేరప
కుడుబుద్ధి, ఖాంతవరుడు వచ్చెపురుడేమివిచ్చెరు, విశ్వ

౧౫౪ అప్పుదీసుటరాంతవాంరివాంరాంబులనైన, ముప్పెతూంటంపోం
దుమొదలరాంతరమొప్పుగాంకున్నట్టి యెంనివవార్రాం
త, విశ్వదాభి

౧౫౫ సొంరనెపుంటకెనెప్పివేకుండును ఆమెపోకసున్న మప్ప
ద్యంబు, పిదపవేకుండినపెను రాంతవేసురా, విశ్వ

౧౫౬ చెరుకుతూంటలోనఖాంతరాంశుండిన, కొంతయైనదాంనికు
నామువేడు, యెరుకవాని వద్ద యెత్తైతుండినయుట్లు, విశ్వ

౧౫౭ యెత్తైవానికెవినయమెంత జెప్పినగానే, తెలియబడదుసా
త్త్వతెలివిలేక, బత్తకెడుకు తంత్రి జెప్పిన వినడుగా, విశ్వ

౧౫౮ విడువముడువలేక కుడువగల్గిన లేక, వడువలేక దివ్యవగలు
లేక, పృథివినుండువాండు నడపెను గందురా, విశ్వ

౧౫౯ బద్ధవానిమికులచెరుపనుద్దైవంబు, అర్థ పడరువానికా

పద్దైన ... నెవేలకెల్ల తమెత్తసుం. విశ్వ

౯౯౦ వేరువుదరినతాంయపెనుపేపగూతాంబు, బొందుగూడినరసముచే
కెనెని, పేడుపెళ్లినవెనకపొంపంబుగాంవచ్చు. విశ్వ

౯౯౧ పాముశుద్ధియగుచుయుండిశీతము గాని, పాలవున్నఘుంక్రిక్
ట్టిశాంయు, నెలవుదెలియకున్న తెలవలింబన లేదు. విశ్వ

౯౯౨ పాలతోంటికెండిపరశినతగరంబు, వెలయుతిశిదింపవేడయు
గున, కల్లగాంమమాంటకరకెందునాంగాం. విశ్వ

౯౯౩ తాంళకెంబువేపాంతగరవింతెయులేదాశి, మునురిపెంటము
ట్టిలేడు, బరబరతాంనుశుద్ధింయతగరంబు. విశ్వ

౯౯౪ బిందునాందముజెశినాండుబిందుజేశి, నాండుబిందులాందినా
దుజేశి బిందులాశినినాందుభేదింబుచుండదరు. విశ్వ

౯౯౫ కుక్కపాంతెరుగునాగురులింగదేవుని, నక్కపాశితెరుగు
నాంపక్కపాంద్దు, ముక్కలేదెరుగునాంమాంక్షంబుతాంవ
యు. విశ్వ

౯౯౬ యురుకయుయుండినాంకెరుకులైయుండునా, యెరు
కవెనిచాతుయెరుగవేడు, యెరుకవెనియురుకయురుగు
ట తప్పువాం. విశ్వ

౯౯౭ తన్నుదెలియువాండుదైవంబువెదకునా, తన్నుదెలిశిన నెవైదైవ
మేల, తనకుదైవమునకు తగులాంటమెయుంతు. విశ్వ

౯౯౮ దక్కనితనువులకుదాంవంతమునరింబ, యుత్తున ఘట్టిపెద్ద
యుల్లుగట్టి, మిట్టిపడునుమాందిమిద్దెలయరగడాం. విశ్వ

౯౯౯ చెవులుగొంరుసువుంచి సంగీతసాంహిత్య, ఖాంపాందు
లైనట్టిపలుకువెల్ల, వర్ణంబుగొంరుసు సృష్టిమవసు వృత్తి
విశ్వదాంభి

౧౦౦౦ కాంవులుగొంరుసురూపములును, జింహ్వయుగొంరు
సురసక్షత్రువులు, ఘ్రాణంబుగొంరుసు గంధములుసు. విశ్వ

౧౦౦౧ చెవులుచర్మంబులుచలకుచుకన్నులు, జింహ్వఘ్రాణా
ముగూండితాంయుమనస్సు, యుట్టిదేవాంవయులానకట్టుగా
పరమాంత్మ. విశ్వ

౧౦౦౨ రాంయరాంయిగాంట్టిరాంతినపెనవేశి, లోవాంపాండికెయు
రిగిలాశినుపరవా, దాంనిదాం నినెరిగిదాంనసెలితకరాం. విశ్వ

౧౦౦౩ వాంతపైతర్కశక్తివరుషలాంకటిగాంగ, శాంత్రపవిదాంర్థలు
సమువుగాంగ, సరవితెంనన్న మోంక్షధమునెక్కటిగాంక
విశిష్టాద్వైతాంచనాంష్టంబు మెక్కటియుగాంగ, జాంతి
భేదంబులు సరవినెక్కటిగాంగ, కర్మధర్మంబులొక్కటి
యుగాంగ, తెలిశిఆత్మలోనదేవిపృమాంనవెతాం, తేజ
మందు శివుని తెటపరచు, మనసు శివుమాంరమగత్తైము
నరించువాండెపరమయాం గివసుథవేమాం.

౧౦౦౪ నరజన్మమునబుట్టినరజన్మమునజెరిగి, నరజన్మము
నందునానాంటకిరాంసి, శివజన్మమునదిరుగుశివయా
గివరుడాం. విశ్వ

౯౬౬ తెరువు ముట్టువాని యునికి నెఱుగ గనంబు, అందువచ్చెరెదే
పుడసెడురాజు, మొనశివుఁ డతనందు ముక్తి ఖండాంతరంబు
విశ్వదాభిరామ వి॥

౯౬౭ ఆతారమందు నిరాతారమై యుండు, ఆతారమే నిరాకా
రమందు నిండు, సాకారనిరాకారములు రెండు నెన్న
మనసునందు రూపము గుఱువేమ॥

౯౬౮ జ్ఞానాలము నియుడువవల్లాత్ముల గువారు తెలియలేరు
దమ్ము దెలియలేరు, కష్టంబులబడి లోకాలబడియున్నారు
విశ్వదా॥

౯౬౯ బాహ్యవేల్పుల గజ్జెను సూత్ర ముక్తియుజేసి, చిత్రవుం
బుదీపశిఖలను నంచి పాపతిమిరమెల్ల బాపంగవలె
నయురా, విశ్వ॥

౯౭౦ గుంపవ్యాలంపటంబు కులవిద్యలైయుండు, సింహవ్యా
లంపటంబు జీవనంబు, జీవవ్యాల గుంపవ్యాలబు కైవల్య
కంబు, విశ్వదా॥

౯౭౧ ఆసనాలు బట్టి ఆంగంబు బడలించి యొడలు వి
రుచుకొని తిరుగు మొనగబెల్ల, కుట్టిసాము కన్నబంతా
కుత్రము వ. విశ్వ॥

౯౭౨ ఉంటివారి నిబాసియు నుపకత్తులెటు గట్టి, వంటకంబు
నీరువరుస మాని, వంటయున్నయంత వచ్చునంతత్వంబు

GOVERNMENT ... MANUSCRIPTS LIBRARY

విశ్వదాభిరామ వినరవేమా॥

౯౭౩ కూటికి యొడబాసి కూపుసన్నము నుజుండు, అడుదాని ప్రేమ సంతబోడు
అన్నపానగభోలె అఖిలమంత్రంబులు. విశ్వ॥

౯౭౪ యెన్నువతకు వరుమెలువంటివారికి, తనువు నిత్యముగాదు తత్త్వమర
యు. యెఱిగి తెలియలేరు యేమనవచ్చురా. విశ్వ॥

౯౭౫ తాలుతాలు నరుగ్చి తెలదనరాదా, ముఱికి పారి పారి ముష్టిగట్టి
ముష్టబంకె బెట్టి ముద్దాడవే కొరా. విశ్వ॥

౯౭౬ కాలు కాలు గూడి కాయంబులాన గూడి, తాలుతాలు గూడితే
ములాడి, జలు జలు గూడి జీవుండు నాయురా. విశ్వ॥

౯౭౭ కలుషమానసమున కనుపించఁగారాదు, అసలు లోనజాను
ఘనశినజ్ఞుల తెటనీటి పున్నదేవా మెంట్లుం డురా. విశ్వ॥

౯౭౮ కేవలభావాంతరంబు కరవటంబడియుంత, దాలోపల జగత్రయము
జెంత, అందు మూడు వహాలు అవనీతలంబెంత, మిన్నెం. అందుయెర
వలీకృలదియుయుంత, ఆ దివిలోపల అరిసూన్యకంబైన, తొమ్మిదో
పానిందు తు నియుయుంత, పొందికె తు నియులో పాలుపారు భూమెంత
అందున్న భూమి కి అధిపుడెవరు, అరసిమూడు యెందరని చెప్ప
వచ్చెను, యిట్లు గాక యొకెని కేరుగాన విర్గా, యొండే టమను జాలవి
ఖవ మేమన వచ్చు, విశ్వ॥

౯౭౯ వ॥ సగుణామునాత్మలోపలను సన్నుతి శాయు కెభక్తి గలుసె, జగమున
నెట్టివారికి నిశాంతము గల్గి నిరాకె నిల్చెనె, నిగ్గునే విరాదివమా
నసము నిత్యముబతయొనపట కేటింన్నదా, ఆ గణితమైన యెహాగి

వేమనపద్యములు॥

పదముంచెడు మార్గము వేవిధినిధీ॥

౧౮౯ సకలశాస్త్రంబులు సంపూర్ణంబుగా శివదుప్పెరుగు రుబారు వుదెలియలేరు
దుష్టపాపాత్ములు వుదుదు పంగనెలరా। విశ్వ॥

౧౯౦ గట్టిరాళ్ళు దెచ్చి తాల ద్రొక్కి పట్టుతాపముల లబాంతగా శివేష్టి। ముర
పరాణ్ణకు మెముసు మెప్పెలనేమందు। విశ్వ॥

౧౯౧ నిద్రలోని నిద్ర నిజముగాదెలసిన। వుమగుసు మిూదిబ్రంపాప్పె
విద్య। నిద్రదెలసినవాడు నిజముగా యోగిరా। విశ్వ॥

౧౯౨ కొంకె కొంకలంత్రయిలవేదశాస్త్రములలో।బడివెడిబ్రాంతప్పెగాజన
ము లెల్ల। యొంకిలకుటయె రికొంకెకుడు తురా। విశ్వ॥

౧౯౩ శివానుభూతి లేక శత్రువారముబాత। సంశయంబు బారదు సాధు
లకు నుచిత్ర దీపములేక చీకటిబాయునా। విశ్వ॥

౧౯౪ వృప్పు కప్పురంబు పైకె పోలికె నుండు। చప్పు బూపవాయచవులు
వేరె। పురుషరూపకె జపుణ్య పురుషులు వేరె। విశ్వ॥

౧౯౫ సతుల మహిమ దెలశిబాలిం చెరవు డూ। పెద్దకడుపు వాడు
పెండ్లిమానె। ఆదవారు బాయి అనుమంతు ఋండరా। విశ్వ॥

౧౯౬ మానినిమనో జమందిరానందకె। లోలులు తాల్లు మూర్ఖలోక
ను ఖమ్ము। మాలవాండకు కమరి గుండ దాటురా। విశ్వ॥

౧౯౭ నెలకనెలకు యోని నెత్రురుబారును। వ్రాష్ణమైత్రి నప్పుడు వు
డుకు జీవము। వృత్తపుర్లెల్లను పుట్టి గారుచునుండు। విశ్వ॥

౧౯౮ పరనారి దూరకుడదుబట్టు। పరధనమునన్యాసపడకభావమునం
దున్న। పరులనుదింపక మరి। పరుపెన్న గబ తుకవలయుపరము గవేమా॥

౧౯౯ శివుడు మూలకర్త శిష్టియె విష్ణువు। విష్ణుయందె శివుడు వెలయుచుం
డు। శివు నియందు విష్ణువల గుబుసుండురా। విశ్వ॥

౨౦౦ నియుతాసనంబున నిలిచి నేత్రంబు। తామసంబున నిద్ర తలరదూ
చు। నిద్రదారి లగిన నిర్భీతి నుదయించు। నిర్భీతి సంగంబు నీరసించు।
సంగరహితమైన సమదంబు నుండించు। సమదమునానందసమితిశో
భు। ఆనందమున విశ్వ మంతయు తానాను। తానను విశ్వమైనత
త్వమును। తత్వమునెంతయు తానె నేమనునరా। విశ్వ॥

౨౦౧ గంగి గోవుపాలు గరిటెడైనా చాలు। కడివెడైనా నేమి ఖరము
పాలు। భక్తి నన్నమిడిన పట్టెడైనా చాలు। విశ్వ॥

౨౦౨ తలయల్ల నరశినతను వెంత గవలిన। తాలివిచ్చు దుష్టుల గూడజేనిపం
డు బద్ధుకుక్క బసరా నిక్కీకదా। విశ్వ॥

౨౦౩ తీపులోని తీపు దెలియంగ ప్రాణంబు। ప్రాణంబు కన్న పసిడి తీపు।
పసిడి కన్న తీపు పడతుల అధరంబు। విశ్వ॥

౨౦౪ మేకను దియు గట్టి మెడబన్నుగుడిచిన। ఆకు వెలపొంపు అశగాత
అల్పునాశ్రయింప అందెమి గల్గురా। విశ్వ॥

౨౦౫ ఫలాపకుబములనాడు భూమెల్లబసెను। కుదమకుబవులనాడు
కూటికేలియు। తలుకుకుబవులనాడు తారంబు శాంయపూ॥

౨౦౬ అప్పుదీర్చగలేని నేర్పరి తనమేల। కూర్తి దీర్చలేని నేర్పు లేల।
పెట్టిపోయలేని వట్టి వరములేల। విశ్వ॥

౨౦౭ పెంపు పెంపు నుమెచ్చు వానికి గాతనమోనా। యర్థివాని మెచ్చు
నర్థివాడు। పంది రెంపిగా కపన్నీరు మెచ్చునా। విశ్వ॥

వేమనపద్యములు

కెఖాంవ్రు పదటిద్రెడుతులకుసు(ఖ)మయాంలతీరదో విశ్వ॥

౩౨౯ మాదిగెననవలదు మరిగుణముగలిగితె మాదిగింబ వశిష్ఠువగువడన్న
మాదిగెగుణములమరి ద్విజుండునుగాడు విశ్వ॥

౩౩౦ పరధనంబునకుబె ప్రీతి మరి విని కీలి సత్యమింపు కెవెని జారద్విజుడు
ద్విజుడనుకుంటె సుబీషింబయుండునా విశ్వ॥

౩౩౧ కుక్కమనుజుకంటె గుణములగలదాంకెంత మనుజుగుణము వేరమరియు
నున్న కుక్కకంటెనుకీడు గుణాహీనుడైయున్న విశ్వ॥

౩౩౨ సత్యంబు గ్గలిగిన జగతిలోపవివారు జ్ఞానంబు మరిగలు గల్గ్గాలు
సత్యంబు జ్ఞానంబు సమమైనద్విజుడయా విశ్వ॥

౩౩౩ శూద్రకులమునబుట్టి శూద్రులబాకెనాడి మాలకంటెనుకీడుమ
రియుబాండి ద్విజుడను మెన్నను ద్విజుడుగా నెట్లునా విశ్వ॥

౩౩౪ శూద్రకులమునబుట్టి శూద్రులదూషించి ద్విజులమనిరెండిపేరు
నిజమువెశి మనసునిలిపినవాడు మరి శూద్రుడధముండు విశ్వ॥

౩౩౫ శూద్రశూద్రుంతని శూద్రులబాంసాడి మాలకంటెను
కీడుమరియుబాండి ద్విజుడను మెన్నను ద్విజుడుగానెట్లునా విశ్వ॥

౩౩౬ మాలవాడైనను మరాశ్రిదమిందను మనసునిలిపెనని మాలగా
డు మనసునిలపనివాడు మరియెబ్ద్విజుడయా విశ్వ॥

౩౩౭ లలితంపునబడినాల్లు లక్ష్యలజీవుల బ్రహ్మతెడుకులకునుప
కటితముశ జ్ఞానంబు గలితె గలుగ బ్రహ్మంబు విశ్వ॥

౩౩౮ జీవగుణముగలుగు జీవుడు బ్రహ్మమైసాంబవచ్చునె మొంద

వాంటికెక యూరకుకౌంతి యోంగివాంరివచ్చునా విశ్వ॥

౩౩౯ మాలకులవుయూవిమలమూత్రములందును ఫుట్టెదేశవంబు
పోంట్లులోన మనసుయూత్మబుద్ధి మరి బ్రహ్మవమూర్తి రా విశ్వ॥

౩౪౦ మనసునిల్పనివాండు మరియాత్మమిందను మాలకంటెకష్టమ
నుజులారా నరకంబుదపదు నష్టముగు మరివెనకె విశ్వ॥

౩౪౧ రెన్నివేషములయ్యుయమునికర్తముగావు యమునినెల్పక
వేనివేషములు దాంగ పద్ధతిదారకదాసార్యంబు విశ్వ॥

౩౪౨ కామము నిష్ఠలుగు కిరావెన్నడు లోకిగుణములాంతలో నికన
గు ప్రిదాసరికెఖిళ్లుపాలుపగుబందమా విశ్వ॥

౩౪౩ లింగంబు ఆంగంబులెలదెలశినవ్వెకట మనసులింగము విందప
రులుపడునుపను నిల్పినమాంట మరిలింగముండలరా విశ్వ॥

౩౪౪ ఆత్మలోనిజ్యోతి ఆరురుబలింగంబు తెలిశిబాంబనగాంనికే
ఘపడదు శుద్ధికిజీవునా గురుతైనరత్నంబు విశ్వ॥

౩౪౫ లింగంబుపరశివుడు ఆంగంబుజీవుడు జీవినిర్మలమైన జేరుశి
వు ని యురుద్రైరం గైనను యుక్తి బ్రహ్మంబు విశ్వ॥

౩౪౬ అగ్నిద్రైవంబైతె అగ్నికియొంపాంసిన్యాంయుగాం మోంక్షంబుజెరు
తెఖ్ఖు వీరభద్రనిబాంత వెలశనా అగ్నంబు విశ్వ॥

౩౪౭ ప్రియతాలవునారదుప్రమదులబాంతను నష్టమైన వివిన
వెనాంతిజనులు తెలియనేరరుగాంకెదెవమాంద్విజులతు విశ్వ॥

౩౪౮ ఆత్మప్రపేపత్యువె ఆపరమేశు ని నెంబె జేశినరులునెరుగారె
దక్షుయూగములోన తల్లడంబెరుగూరా విశ్వ॥

౨౪౮ మంత్రంబె తలతురు మంత్రార్థమెరుగరు, అర్థమెరుగక సుయాంక
మర్మమర్మ, గురు నిబాంత సుదెలసు తాం గాంచలేరు, మనసు నారబి
కొయవలమరి ద్విభుండహ్లుగు, విశ్వ॥

౨౪౯ రాంని గతి గనని యత్రి వెరవు గాం ద్రావుబలు అంతరాత్మ లవ
నిపలుకనేల, కష్టవేదు శ్రీవులోనిది జులకు, విశ్వ॥

౨౫౦ బిందురక్తంబుల పెనుబనదేవాంబు, బందమెరుగక విప్రశబ్దమిదక,
నడుమ తవిదుబునాం నరకప్రవృత్తి విపు, విశ్వ॥

౨౫౧ పంచేంద్రియంబులం దించనేరక, అందులో శిఖలోకల లంటుకు నవేమన
సులోకకలిగాంక మరి ద్విజుడగుటెట్లు, విశ్వ॥

౨౫౨ గురువు వేనివిద్య గురుతుగాం దెరకదు, దురయవేని భూమి తుష్టి
గాండు, గురువు విద్యచేత గురుతుగాం ద్విజుడగునె, విశ్వ॥

౨౫౩ బోడవేతులలోనె నవాంలుపాంచు తెమ్ములె, ప్రాంతులో నవాం
ఘ్రవోతుగాంక, బోకవేషంబులుపాంచునా జ్ఞానంబు, విశ్వ॥

౨౫౪ పక్షి చిత్తముమర్మంబు సాధ్యంబు వేసుక, కుండలాధ్య మందుకు
దురుజేశి, మనసు నిల్పి నవాంశు మరి ద్విజుండనపుట్టు, విశ్వ॥

౨౫౫ విశ్వతేజంబు వెలయగాం పట్టితుాం, కుాదనెర నివాండు గు
రుడుయగునె, వట్టిమాంటలద్విజుడు వని వృత్తుపాలా
యు, విశ్వ॥

౨౫౬ నాదబిందు కళలు నయముగా గాంచక, మనసు పవనము
బాంతమట్టు లేక, మెలగియాంత్మ దృష్టియడలేక ద్విజుడెట్లు, విశ్వ॥

౨౫౭ బిందునాద్యము జేశి ప్రియముగాం నందంబు, కళలతాంద గాంధము
నదుగాండు, మెన్ని ముసుపులయునదమెమునిదిచెబగునె, విశ్వ॥

౨౫౮ జగములు బుట్టించి జగతిలోనిసాక్షంబు, లనుభవించినవాండు నతడు
గురుడు, శిష్యవేదుగాంక శంపర్వంబు కెక్కెడు, విశ్వ॥

౨౫౯ తల్లితండ్రులబాంత తగమొదలు గురువు, పాంర్వతి పరమేశు పరమగు
రువు, తాంరితాంత్రప జగతి గురువనదాంపరంబు, విశ్వ॥

౨౬౦ భావ బుట్టుసు జేశి జగము రక్షింపగ, గురు శబ్దమహాద్భుత గాంచె
గాంక, తనబాంవుడె లింగనిదగాం బాంజి గురువయాం, విశ్వ॥

౨౬౧ దేశదేశములెల్లగాం శిపడితిరుగగాం, ఆత్మలింగ జ్ఞానమంబు తె
సునె, కాంసులకు దిరుగగాం కలుగునాం మోక్షంబు, విశ్వ॥

౨౬౨ తలవెలవేసుకతాం లిమింబుకవేక, మాంశుతాం తెరువుతాం మాంగి
నద్దు, జ్ఞానంబుగాం దిది కష్టపు వేషంబు, విశ్వ॥

౨౬౩ మదము వల్లగలిగి మాంటలు బవాంరుపలికి, మును ప్రభుస్వ సద్దు
లమాంనపట్టి, కాంసులరాం బెరుకు కష్టుడు గురుడగునె॥

౨౬౪ శరీరరూపము దాంల్చి బండడెనర శింపాంపే, శివుని కంటె బప్ప
దేవమేది, యింతకంటె దృష్టమైనదగలదరుం, విశ్వ॥

౨౬౫ మాలమాంలబండు ముక్తింబు శాంయక, ఆత్మ మతంబు
లువాంతముగాంక, విరక్తుడనలె వెలి బడ్డితిగాంక, విశ్వ॥

౨౬౬ పెద్దిపేరాంయనివాండు పెరుగకసాంక్షంబు, ఆలుబిడ్డ నగతి అ
దియుగాంక, వ్రంచునాం శవ దండు పాంచునాం విరక్తి, విశ్వ॥

౨౬౯ అంగంబు ముంటిలో వాతము యెఱ్ఱెడు విరక్తి। నను గాన్న వెలయునెనం
తటదిరయు। ముక్తి గోరయు నెత్తు రుపెంనకిత్తాంకి నయుట్లు। విశ్వ॥
౨౭౦ పెండిమాటవాడి పెనుకనిన విరక్తి। రెమ్ము నిగల్పగనేడుయబల
నైన। తలియగ విరక్తి కలుగ్రాడుబండమా। విశ్వ॥
౨౭౧ కంబలంబులుగట్టి గంటలుగజ్జులు మెడల తలను దావిమెనయు
చేర। ఆత్మలింగముపూజలనిగారయువెరరాశి। విశ్వ॥
౨౭౨ దేశవేషంబులు తెటకేయనె శివుడు। ఆత్మ లోపలబారల ననగిపెన
గి। వేషంబులైన గాం సంబు కెరకేయరా। విశ్వ॥
౨౭౩ ఆరువేషంబులు ఆదిరాజనకె వింత। ఆత్మలింగ పూజనదియు
నరుదు। భీకరంబులెని బిరుదు విరక్తిరా। విశ్వ॥
౨౭౪ మెరసు విరక్తులు మెనయురు ఆత్మను। బాదితలల సెంపుప్పాలు
పమారి। కడుపు కూటికిదిరుగు వేషంబు మదిలేన। విశ్వ॥
౨౭౫ బాడిదండమాటబాంవల్లెసుసావెటబోయునబోటవేపిని
పు। స్త్రీలగూడినబోటశిష్యంబు నిప్పురా। విశ్వ॥
౨౭౬ ధనముబలముజాబితల్లితండ్రులమరవె। తరుణిరాప్పజాబి
తన్నుమరవె। యోగిజాబిపరమయోగంబుమరవరా। విశ్వ॥
౨౭౭ వెర్రివానికైనవేశ్యదాసికైన। యోగికైనపరమయోగికైన।
స్త్రీలగన్నపుడెచిత్తంబువదలురా। విశ్వ॥
౨౭౮ వెపనియోగివెలకలోకములోన। పరాజశేయుపన్నెపై
రుపురాల। పరాజశేయునంత ఘనకి నిపులు నెఱ్ఱె। విశ్వ॥
౨౭౯ గంగానన్నానమాడిపనవెనవాకిల్లు। భంగబడరిజను
లు ఘాంధలనుబు। గంగతీర్థము గన్నగయతీర్థముకన్న। మరియువేమ
న తీర్థ మధికము నివేమా॥
౨౮౦ పుట్టుబ్రహ్మమొకటి పృథివినడవగాను। శాఖబ్రాహ్మలుతాము
శ్రేష్ఠులనుచు। వశిష్ఠకులమునివసుధలోనెరుగరో। విశ్వ॥
౨౮౧ బ్రాహ్మనందరుజప్ప వారయకర్తలుంరు। బ్రహ్మశిరము శివుని
కరమునందు। అంత్యజాశినవాడు నధికముల భక్తుడు। విశ్వ॥
౨౮౨ పుసురుశేనితిత్రియునుమెంతవృద్ధినపంచలోవారంబులు భస్మమగు
ను। పెద్దలుసురువన్నాపెనుమంటశెగయురా। విశ్వ॥
౨౮౩ పెటికనల్లియుండు తలకయుండును। మరియు వెనకయుండు మరియు
గలుగు। ఆశ్రమాలది శివుడు అందమ్ముయుండురా। విశ్వ॥
౨౮౪ కసవు యెరుకతి నెపసరము నైసవిన। మాలతండ్రవానిమహిని
జనులు। పందికొండదిన్న బ్రాహ్మణపుత్రులందురు గాదా। విశ్వ॥
౨౮౫ జీవుడుండెడుస్థిరముతాగానకె। జీవిదిరుగునుస్థిరము
గాను। స్థిరమునస్థిరమును తెలియజీవికెముక్తి। విశ్వ॥
౨౮౬ పగలురేయిమరచి భావంబులోపల। తానునెనని రెండుతలపు
మరచి। పుండెడువాడెపో తమయోగిరా। విశ్వ॥
౨౮౭ నిన్నుజాబునంతనిండును తత్వంబు। తన్నుజాబునంత తన
రుమాయె। నిన్నెరిగినవాడు నిత్యముక్తుండురా। విశ్వ॥
౨౮౮ మాటలోనివానిమారదలించకె। మాటదలియవె
కమమతజ్ఞత్తి। మాటదెలిసిన మరి ఆత్మయోగిరా। విశ్వ॥
౨౮౯ సుఖము తెల్లదెలశమాడంగదుఃఖంబు। పుణ్యముల ను

వేమన పద్యములు...

పాపఫలార్జితములు. పుణ్యఫలములు రెండుపారతింపబూదరా. విశ్వ.

౨౮౮ తన్నపుత్రులా శకనకంబు మీదా శస్త్రీల మీది ఆశయుత్త మెదవి
శ్రమలు విడువకున్న బ్రహ్మంబుగానరు. విశ్వ.

౨౮౯ లంజవారి పిల్లను లాలించి ముద్దాడు. మిండగీడు లంజ మీది ప్రేమ
ఆడువారివంతె అందరు కష్టాలు. విశ్వ.

౨౯౦ ఘన్నమైనట్టిదైన దిమ్మరికే వలచు. సరసవిటుని కేల సమ్మతించు. పెద
దిన్నపురుషు బెల్లమై మెరుగుసుమా. విశ్వ.

౨౯౧ నాణ్యమైన లంజ నను వెరుగు బలు వెరుగు. విటుని వుస్సరించి వి
వరమెరుగు. బానిశతు తుత్తొంపాలు బడదయా. విశ్వ.

~~౨౯౨~~ అధరామృతంబందు ఆదిబి కుచుండగా. సూంగకదుప్పనిం
డ జుబ్బుగాక. మూత్ర తిత్తి మీందముదమెట్లు గలిగెరా. విశ్వ.

౨౯౩ బాణమైనయట్టి బపలాంయతాంక్షుల. తలపు లరశిబూండవల
శెగాంక. ముకికె తొండనేమి కరువు గన్నారయా. విశ్వ.

౨౯౪ కనకమ గముఖూమి గలుగు బవినదప్రోం. రాంముదెరు
కగలుగు రాజుగాండూం. తలపు కెలదిబడదు దేవికెమె
ల్లను. విశ్వదాభి.

౨౯౫ లక్ష్మి బోవునాడు లంతాంది పతిరాంజ్యి. మంత నెశ్రార
నలక్ష్మి మించె. వేటుగాంల మందువరవ నప్పు డెబాలు. విశ్వ.

౨౯౬ పట్టి మెష్టలేక పడు బాంటు పడువారు. పెట్టిపొంయి లేక
తిట్టువారు. ముట్టి శివుని పూజ ముదటగాంచనివారు. విశ్వ.

౨౯౭ నక్తవినయములు నయగారములు బల్లి. పిదపతి నతమా

డచెట్టు సొమ్ము కెక్కు బోసువాత కూండు జెల్లిన లేతి. విశ్వ.

౨౯౮ మనసు కెట్టి మనసు పూని మనసు జన్మనులు. కరుణామాత్రపదము గన్న
వారు. చెట్టు బెట్టిన ఫలముబే కూంరకుండిన. విశ్వ.

౨౯౯ ఎన్నియెన్ని పూజ లెన్ని జేశిననేమి. భక్తి లేనిపూజ ఫలము లేదు. కనక
పూజ భక్తిగాంరణాంబె సుమ్మి. విశ్వ.

౩౦౦ కల్ల గురుడుగట్టు కల్ల కర్మంబులు. మవ్రుగురుడుగట్టు మంత్రచయము.
యుత్తముండుగట్టు యుశమెల్ల వెలయగా. విశ్వ.

౩౦౧ సీ. చెవులు గోరును మంచి సంగీతసాహిత్య. భాషతియచెని యట్టి
పలుకు ధల్లు. కన్నులు గోరును కరుణాతొవరాంబు. లైనట్టి రూపం
బులను వ్రతొండ. నాంలుక గోరును నయముతోండు తతేపు. వగ
రుచెడు కారము వప్పుపులుసు. చమ్మంబు గోరును శరవితొండు
త్సైత్య. పృథుపుకాంతి నుశ్పృష్ణములను యెపుడు. ముక్కు గోరును
సద్గంధమ్ములనుచల గి. చవులు చమ్మంబు కన్నులు జింవ్ర ముక్కు. యిన్ని
యును గూడి యిటు వంటి యిల్లు రోంశి. కసుగసు గాంనిసు ఖయిం
పడగును వేమా.

౩౦౧ సీ. కమలభవాండంబు కేరాంబుది యుంతా. దానిలోపల జగత్రయము
దంత. అందుమూండవపాలియవనీస్థలంబెంత. ఖాంవింప యెడవచీవియం
త. అందులోపలసూత్రమైచె స్నదిపాంరిన. తామ్మిబూంభాంగంబు
తునియుయుంత. ఆతునియలోపల ననేకభాంషలు. పాలుపాంరుచుండు
డు భూంము లెన్ని. అందున్న భూములకెందరు నృపతులు. ఘనులుచు
న్నలు యున్న గర్వియుండ. యొకని కరుణ నమ్మియుండదిమనుజుని. ది భవ
మే మనిచెప్ప దివరి వేమా.

వేమనపద్యములు॥—

౮౦ సీ॥ నేమానసమున్నత్రైని లిఖినబిత్రంబు। తామసంబున నిద్రతలగజేయు। నిద్ర
యుడులగిన నిర్జీతి నొందింపు। నిర్జీతిస ఖ్యంబు నిరశింపు। సంగదూరఘు
ణంబు శమదంబు నొందింపు। సమమున నార్థిదసమతిబుట్టు— ఆనందమున
విశ్వమంతయు తానగు తానె విశ్వంబైన తత్వ మగు। నా తత్వమింద్రియ
పంచతత్వమున గెలుచు। తత్వవిజితేంద్రియంబులతానెయగుచు। రాజ
యోగేంద్రుడై తేజరిల్లి వెలయు। వేడ్క జగములవిహరించు వివరి వేమా॥

౮౧ సీ॥ [illegible] కేవలరాజు గుడిబి వేశనప్పుడే పద్మనాభుడగుదుబు పశిడిపట్టు।
వేడుక జెనువెల్ల విప్పిజూచెడి భరణిగాశభములకును కల్లుబిట్టు। ఆ జుడు
దినముసుదప్పి కారగించెడు గిన్నరాజులుపట్టెడుగా జు గుప్పు। బంతెగ
పేరశిపుని జాతియ్యమెప్పొద్దు। మరువకింద్రుడు బాంచు ముందుబురె॥ప్పా
దుచదువ నేఖ్ఖవరతింబబుచిన— ఆ జింప నేబట్ట తానాదనేబిట్ట। యింతి
కింతవేటుయెమిగా నేరదా। విశ్వ॥

౮౨ శ్వేదయాంతరం ఘద్రైయుండుబడెవియకే। శిలలకుమ్రొక్కై జీవులార।
శిలలందుయేముంది జీవులందెగాక। విశ్వ॥

౮౩ తనలోని జీవుడు తత్వమని జూడక। వేశకలదనిబది వివెదకేనేల। బ్రాను
జుండని దివ్యపట్టువెదకి నయుల్లా। విశ్వ॥

౮౪ సకలజాతిపురుష సంఖ్యలకెల్లను। సతల నిష్ఠతాము సరసులనగ
పంతువంచుకున్న ప్రాణులుబ్రాంచప్పలు। విశ్వ॥

౮౫ తిరిగి తిరిగి నరుడు మరులు మెను చెరక। అందువలనయేమి ఆస
లేదు। అంతగీతముని ల్లుపనపడెదానహు। విశ్వ॥

౮౬ మేఘమడ్డమైనమిహింబుని జెరుబునుబిత్తమత్తమైన శిరము జెరు

పు। మరుపులత్తమైన మరిముక్తి జెరుపురా। విశ్వ॥

౮౭ బందమామనీ దుబత్రైగాకవిమీద। నుంద జూబిత లనూట జూచి। వెన్నెల
బ్రైటికి వెల్లినంతటి ముక్తి। విశ్వ॥

౮౮ సొమ్ము పుస్తకముబట్టా దింబితెలియకే। యందువెదకినసొమ్ము యాలయు।
డు। ఆంజనద్రృష్టిచేత ఆసొమ్ముదెలియదా। విశ్వ॥

౮౯ బ్రహ్మంబునిదు నిండిబ్రహ్మంబునెట్టిడి। భ్రరశితెలశబాడవద్దనుండు
ముద్దులోని వస్తుముద్రికెగానరా। విశ్వ॥

౯౦ ఆత్మలోని నాదమాలించి యాయోగి। ఆశయందు జిక్కయోగి।
ఆదిలోనకలలు ఆకాశమున జేర్చు। విశ్వ॥

౯౧ పిండమధ్యమునందు బిందు ఆత్మజ్యోతి। బ్రహ్మమధ్యమునందు
భానుజ్యోతి। నాదబిందునదుమ నద్వైతంబుగ జ్యోతి। విశ్వ॥

౯౨ వెదకికానగలేరు వేదాంతవేద్యుని। వృత్తముండుగాను సర్వమిం
దకలిగినెనివానిగానంగలేరయా। విశ్వ॥

౯౩ వెదకవెదక జిక్కు వేదాంతవేద్యుండు। వెదకబోయినతనను వెదకుమం
డు। వానివెదకునట్లు వాడెవారెవరవరి। విశ్వ॥

౯౪ వీరశైవాచారవిధముల మదిదెలిశి। బ్రహ్మవిద్యమీదబరగనేని।
ప్రతికడుపునను శివబ్రహ్మంబు బుట్టినచందమాయె। విశ్వ॥

౯౫ సకలవస్తువు జాలసంతతి తనువునుపుట్టెరెండు పంచభూత
ములనురాదానిబాతవానిదగ్ధవరేపన్నాముగాను। విశ్వ॥

౯౬ తీరుసుమ్మితెరుగ లేరువేమా॥

౯౭ సకలవస్తుజాలసంతతితనువునుపుట్టెరెండు పంచభూతముల

వేమనపద్యములు. —

సుదానిబాంతవానిదగపరిశోధించుచునాయపేరుసుమ్ము పెరుగ తెరువేమా॥

౨౧౯ నీళ్లలోని మీను నెరమాంసమాశకు గాలమందు జిక్కి కదలినట్లు

ఆశగల్గు మనుజుడాలాగె చెడిపోవు॥ విశ్వ॥

౨౨౦ తాయమీదవాను కదురపుష్పై యుండు॥ మానుమీద తీగెవ

లయుచుండు॥ తీగె వెల్లు తిప్పరతాండవమాడు॥ విశ్వ॥

౨౨౧ త్రిజ్ఞ॥ తజనించెకన్యకకుత్రియుతారముసుకుంతిబొంశకొశ్శిగమా

తపరాను కూరిమరిమత్తుపద్రౌపతిభర్తవెవ్వరు॥ జ్ఞాతులజంపబాం

ధవులు సతులసూనులబంచు యెన్నబుల్॥ భూతలమందు మిత్రిలినిబూ

మెలుజెశిరివెఱ్ఱివేమయా॥

౨౨౨ (గా) సవేమిబాంతకడు కష్టభిన్నట్లు॥ విద్యలెల్లనిల్చు విత్తుబాశకల॥ పుష్పకడు

వసనీళ్లు చెప్పితె నిల్చునా॥ విశ్వ॥

౨౨౩ వాలవానిజూచి యెవాలనిందింతురు॥ తాలువానిచినిపాతి

(శ్రి)కలు॥ ఆలోన బలిపెడి ఆతనికులమెంచ్చపు చూ॥ విశ్వ॥

౨౨౪ గెందు కెందుననెందు రెందునరెండు॥ రెంటి మీదవ స్నవంటిపెక్ష

కుండలాని వాంటిగురుతిప్పరెరిగిరా॥ విశ్వ॥

౨౨౫ పొద్దుబాడుచుచెరిగి ప్రొద్దునడుచుచెరిగి॥ ప్రొద్దుగుంకెడివా

నిప్పవి(త్రె)రిగి॥ ఆపొద్దుయెరిగిన ఆతడెదేవుండు॥ విశ్వ॥

౨౨౬ మానసముల్లు వంట తుశ్రివస్త్రలరుండు॥ పరాబి ఆశ వెల్లగారె

శివశివాంసనదెలశనవాదెపో బ్రహ్మజ్ఞాని॥ విశ్వ॥

౨౨౭ బ్రహ్మజ్ఞానమునిపారుపాంలా॥ చెరు॥ బ్రహ్మకునగదాని

ఖావమేది॥ తెలుపు నలుపు యెరుపు తెవిశ్రిపల్లా॥ విశ్వ॥

౨౨౮ శాస్త్రములజూడ యెంగిలిమాటలే॥ యెంగిలిదివాంబుతెత్తిరా

నారయెంగిలి విగాగుండయెలాగునినుజూతు॥ విశ్వ॥

౨౨౯ చిత్తకుశనవృత్తికెకుసెపెరిగి॥ చేతకాడదిసు స్పష్ణుతెల॥ చేకలాదెలిశతీపి

ష్టిల్లగనుపడు॥ విశ్వ॥

౨౩౦ దారబందికంబు తనయుల్లుసంకెల్లు॥ బంధువర్గమెల్లబారిగొండ్ల॥

మొగమాటప్రజలుస్సమ్ముకైలితాండ్లయా॥ విశ్వ॥

౨౩౧ దాంనంబుచేశతెవలిపేరుసుకెవంక॥ మానంబునమ్మితెమాయగల్గు

జ్ఞానంబు నమ్మితెగెలుపుప్పైరులన్నట్ల॥ విశ్వ॥

౨౩౨ ప్రాసప్రాకుపైడిపుత్త్రంబు వెద్యంబు॥ తాయుపుష్పబాలకల్గియు

స్నేహాన జాతి సైనపిం(టిటు)రమ్మండురా॥ విశ్వ॥

౨౩౩ మాంశనపనితూంత మైలవస్త్రముతోడ॥ ప్రేతలు జిక్కుతూండునుండె

వని॥ ఆ(శ) జన్మనైన అటటబాంప్పండుఖా॥ విశ్వ॥

౨౩౪ సుఖసుఖానబాలసుగుణాత్మ్యయుండుంగ॥ నన్నుబెండ్లిచెశనయ

ముపెరిమి॥ విందుగుడిపింబనవిధికెనె గూడుచు॥ విశ్వ॥

౨౩౫ యుండుపెళపేకలయుకెమ్మెయుండుంగ॥ నిండుకుండను నిత్రుబెరిబినట్లు

చండిపరమానందతత్త్వంబు దెలియరా॥ విశ్వ॥

౨౩౬ పాలుపంచదారపాంపటపంత్తలో॥ బాలబాంశవండువనికెరాదు॥

కుటిలప్పుమనుజునకి గుణమేలగల్గురా॥ విశ్వ॥

౨౩౭ బెల్లుభనముల వెశబెట్టుధనములు బెట్టు॥ బెల్లింబిదానముల్

సుగాని॥ పేరుల తనభావంబు పైత్రబనితెలియరా॥ విశ్వ॥

౨౩౮ ఖారకత్తెశిజడలు భస్త్రంగధారులై॥ మారుమలయు వేరు

వేమనపద్యములు ——...

మరుని తోరడ, ముంజి బట్టింతయు గంజి బట్ట రయా, విశ్వ.

౨౩౯ నేలలోనె బుట్టియా నేలలో బెరిగి, యా నేలవరికెయియ్యకేడు, యా
నేలవాడు నుమహి నేలవాడూరా, విశ్వ.

౨౪౦ నిజములాడువాని నిందించు జగమెల్ల, నిజములాడ వద్దు నీవు
తోడ, నీవెయాత్మలోన గూడి నిజమాడవలయురా, విశ్వ.

౨౪౧ బ్రంవ్వ్రేంబుదెలియని బాంపమందుడైన, తనువుగుర్రిగాజేశి తన్ను నిలి
ప్రి, లోకమందు విడిచి లోశజూడ వచ్చురా, విశ్వ.

౨౪౨ గురువుజెప్పినవిద్య గురువుకే తెలుసును, గురువుజెప్పిని విద్య పెరత
సుమ్ము, గురువు మహిమ పరమ గురువుకే తెలుసురా, విశ్వ.

౨౪౩ ముండమోపి గూడముసు గుత్తాకే ఖతా, వృందగానెమోవ
ముండగాంక, అండబోశినవెనక అశివాంసవేవేవ్రి, విశ్వ.

౨౪౪ గాడిదెపయికిని గద్ధెబులాయగా, యేమ గు బయెరుగకేయుక
శితస్నా, యాడిగోని యుష్ట మిలాంగుకేడ రురా, విశ్వ.

౨౪౫ బండమీదవెలిమెపాటింబి తప్పైన, అలతబుట్టుగాని ఆశలేదు
గుంతవట్టు పెలిమికులముద్దరించురా, విశ్వ.

౨౪౬ వాతముబాంతను వలప్రైనెము గవాడు, లొట్టు కండ్లవానిమో
కమురుగు, వైంటకాలనిలుమ వై నరబంతునేడు, విశ్వ.

౨౪౭ తనువుపంబాగ్ని దెద్దకిర్రెనితాలంగ, దీపింబిరైను నేమి
బీనికష్మమునను, తెవులాయునోముదిపండు బుట్టి
నో, విశ్వ.

౨౪౮ ప్రేమ సుగారి నివాడు మెదక్రెంతలాడియు, బమ్మమెమువిని

నవాడు సంగతీడు, ముగ్గురుగూడిన మెదమెజనులకు, విశ్వ.

౨౪౯ పెరిమీద నుండు వెండుగరముగాడు, తారిమీదనుండు నేలజూ
చు, అంబరంబున నున్న అదియంత మోదృమో, విశ్వ.

౨౫౦ బట్టబట్టునవనమెటనాకు బట్టరు, అగ్నితారుగ అయిదు వారా
ల అనుడు, అదవారికెంద అనగుండు చెప్పరా, విశ్వ.

౨౫౧ మోడారియనియకెదెబ్బ క్రొకల క్రెకెదెబ్బ తుమ్మిది బావులు
దొడ్డలాయు, పదిపెదలాయు నక్క నికిపరావెవరుడు సువాపెర
వె, కుయి బోయకుండలు యెల్లురూల బోయు, తడబబాలు
జెట్టిపోయె, సర్వజీవుడాయ సర్వముతానాయు, విశ్వ.

౨౫౨ దారక్రెనితత్త్వంబు దోంటనవెదకినె, వెనకెబచ్చెనన్నవెనకలంగూడ
బ్బె అంగు విడిచి సర్వసుగాలుప్రరా, విశ్వ.

౨౫౩ వైంటకాలనిలుమయోగీశ్వరుడుగాడు, నేత్రపే కజెట్టు
తాంతూగాందు, కన్నవారినిజూడ కండ్లక్రజేసురా, విశ్వ.

౨౫౪ కాలముకాలప్రైకాంతకురుతుబుట్టె, రుతుకాలమంత్రయు
రూడ్మిపాశి, కాంతకుపేరమికాలముపేరమి, విశ్వ.

౨౫౫ యేడుజీవలాయు యెనిమిదిముఖమాయు, తొండుపదిరిలో
కకతోశెల్ల, యూడ బోపములోన సుప్రసంగులువేరె, విశ్వ.

౨౫౬ రమణిని నవ్వుబు నుండు రమణుండు యెడ్డునె, రమణికేయ
బు నుండు రంకుమిరి, రంకువిరిసపరమతాత్పర్యమూ
రిరా, విశ్వ.

౨౫౭ తాత్పర్యశక్తిచేత లయబుపలుమారు, నర్వ నుపలుమా

రుణాతిగారు। నాతికిపేశమినప్పుకుపేశమి। విశ్వ॥

౨౪౮ తుమ్మెదుజున్నలుతుదివిందనేతుంబు। గామిడితనము నఘుంపవేళ
ఘుంటవేళకెల్లి కర్ష్యలుపడినాయ। విశ్వ॥

౨౪౯ కైమ్ముబాతనుండు కొంకిపువ్వులదండ। దండలోపలనాలు
దారవిప్పి। దారలోపల తగకట్టిపదకుయా। విశ్వ॥

౨౫౦ మాంతపురుషుడాయసుదతికిదేవాంమ్మై। నాశంబుగాజూంపినగ
ములన్ని। నగములలోపల నఘుంకుంతసుతేనగము। విశ్వ॥

౨౫౧ పట్టువగదెవేళపండువెన్నెలగాశె। గండుతుమ్మెదలోనగానివిసర
నిండారు భక్తితోనీలోనజాంష్ఠతి। విశ్వ॥

౨౫౨ ఘురుషించగనంబుకరములచేపట్టి। కురువిందబంతిగా గురు
తువిరికె। గురుతు మాకినవారు గురుపరమయోగిరా। విశ్వ॥

౨౫౩ పెడమీరదమ్ముకమ్ముల బడుబాయి। పడుబులోపలు నులుఖా
వమాయ। ఖాంవంబులోపల పరికెంబమాడరా। విశ్వ॥

౨౫౪ పక్షిమీరదమ్కపరగవృక్షముసుండె। వృక్షముపదమూతు
విత్తులాయె। విత్తులోపల వృక్షమాకిబమాడరా। విశ్వ॥

౨౫౫ గళగళధ్వనులచే కవికినిదిగవింగె। మింగినకవి మినకురింబె
మినకుగురింబినవానినే నితొంది గమించు। విశ్వ॥

౨౫౬ హైంరఖవాళంబు హేమవిపటెయి। పెట్టలసొమ్ములుపెరికితే
నే। పెరికితిరయ్యగ బొంకెపెట్టపాముసు తేవె। విశ్వ॥

౨౫౭ పతినెత్తినపెట్టపరమేశ్వరుడమాశె। ఖగము ప్రక్కిటుబె
ట్టి (ఖ)ంహ్వమే(శ)। గంధయురుభు నబిట్టి (శ్రీ)హ్వారిమేయిద। విశ్వ॥
మునుగారవినవారికి ...

౨౫౯ (శ్రీ)కరశివతత్త్వశీలుడువేమన। ప్రాకటంబుగ వేయుపద్యములను। లో
కమందుచదువలోశవెవిదలియరా। విశ్వ॥

౨౬౦ వేయుపద్యములను వెరవకభక్తితో। పఠనజేయునట్టి భక్తులకు
ను। పాయకుండు మోక్షపదమరవేతిద్ది। విశ్వదాభిరామ వినుర
వేమ॥ = ॥ (శ్రీ)(శ్రీ)(శ్రీ) (శ్రీ)(శ్రీ)(శ్రీ)

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MAD.

339
291
48/96

337+2
678